

Het Besluit d.d. 28 mei 2026

NOTULEN

van het verhandelde in **het Besluit d.d. 28 mei 2026**

AANWEZIG:

Voorzitter: R.T. Metz

Griffier: mevr. M.A.C. van Esterik

De leden:

Dhr. W. Bakker (VVD)
Dhr. D. ter Beek (D66)
Dhr. H. Boks (Soest2002)
Dhr. P.A. van den Brink (Soest2002)
Mevr. M. Bruil (POS)
Dhr. F. C. Colthoff (Soest2002)
Dhr. M.E. Dieters (FvD)
Dhr. G. van Dorp (Soest2002)
Dhr. J.M.W. Feijen (VVD)
Dhr. K. Gündüz (Progressief Soest)
Dhr. M. Jagtenberg (D66)
Mevr. M. Jongsma (Soest2002)
Mevr. M.J. Linnartz (Volt)
Dhr. J.A. Lobbes (VVD)
Dhr. W.J. van Mierlo (Progressief Soest)

Dhr. M.R. van Nimwegen (FvD)
Dhr. M. Noorlander (Progressief Soest)
Mevr. J. van Rooden (PvdD)
Dhr. J.A. Paauw (GGS)
Dhr. T.N. Schotman (POS)
Dhr. R.J. Sielcken (D66)
Dhr. G.H.E.J. Stormbroek (POS)
Mevr. E.M. Suijkerbuijk (Progressief Soest)
Dhr. M.R.M. Verheul (VVD)
Dhr. J.J. Vrakking (Soest2002)
Mevr. M.M. Walraven-van Dam (CU)
Mevr. G. Willems (CDA)
Dhr. A.H.T. Witlox (Progressief Soest)
Dhr. T. de Wolf (GGS)

De wethouders: mevr. H.C.P. Welschen, mevr. A. Weith-Plomp, dhr. R. Voskuilen en dhr. H.O. Suna.

AFWEZIG: -

- 1. Vaststelling agenda**
- 2. Mededelingen van de voorzitter**

VOORZITTER: Goedenavond, dames en heren van de gemeenteraad, publieke tribune, kijkers, luisteraars en anderszins. Welkom op deze raadsvergadering van 28 mei 2026. Wij zijn bij de vaststelling van de agenda. Zoals u weet hebben wij een speciaal ingelast agendapunt. Kunt u daarmee instemmen? Anders is het wel heel lullig. Dat gezegd hebbende, ga ik nu naar het spreekgestoelte. Ik ga twee heren toespreken die ik bij het afscheid van de vorige raad al had gezegd te zullen toespreken. Ik vind dit een mooi ingelast agendapunt. U ziet ze daar al zitten, op het plekje waar ze de vorige periode zaten. Het is een leuk plaatje. Beiden hebben een lange en bijzondere staat van dienst. En een hart en ziel voor de lokale politiek in onze samenleving. Twee inspirerende collega's die wij al wel hebben uitgezwaaid. We hadden niet verwacht dat ze niet terug zouden komen, dus er was iets nog niet georganiseerd. Dat gaan we nu rechtzetten. Meneer

Lucas, mag ik u vragen om naar voren te komen? Hierzo, dat is een mooi plekje. Ik zal niet strafbankje zeggen, want dat is het niet. Beste meneer Lucas, beste Peter, sinds 2010 heeft u als raadslid het CDA in onze gemeenteraad vertegenwoordigd en vanaf 2014 als fractievoorzitter. De recente gemeenteraadsverkiezingen hebben een streep onder uw politieke loopbaan gezet. Ik weet dat ik namens velen, zo niet alle collega's, spreek wanneer ik zeg dat dat heel, heel betreurenswaardig is voor het CDA. Anders waren er meer zetels geweest voor de raad, voor Soest, voor Soesterberg en voor de inwoners waar u zich altijd op uw kenmerkende, rustige, betrouwbare wijze sterk en loyaal voor hebt ingezet. Meneer Lucas, we kunnen u met recht een man van het onderwijs noemen. Na uw universitaire studie en promotieonderzoek in de ruimtelijke wetenschappen ging u als docent aardrijkskunde aan de slag op het ons alom bekende Griftland College. Het onderwijs bleef gedurende uw hele carrière centraal staan. In uw functie bij de Inspectie van het Onderwijs, als onderwijscoördinator bij het Aardrijkskundig Genootschap, het KNAG. En als adviseur van de VO-raad, de Vereniging van Scholen van het Voortgezet Onderwijs, waar u 18 jaar aan verbonden bent geweest. Met een echtgenote die ook werkzaam is in het onderwijs zal dat onderwerp, schat ik in, thuis ook wel eens aan de orde geweest zijn. Hoewel ik mij heb laten vertellen dat deze passie flink moet wedijveren met uw allergrootste liefde, en dat zijn uw kinderen en uw kleinkinderen, die uiteraard dol zijn op opa. Mooi om te zien dat Frédérique en uw beide dochters met aanhang vandaag ook aanwezig zijn. De voorgaande periode tekende u weloverwogen mee met het coalitieakkoord. Niet alleen omdat u het in de basis eens was met de uitgangspunten, maar ook vanuit de overtuiging dat verschillen overbrugd kunnen worden, wanneer je met elkaar in gesprek gaat en daarbij de menselijke waarden en normen als uitgangspunt neemt. En dat is meer dan eens uw kracht gebleken, meneer Lucas, misschien wel uw geheime wapen. Met uw rustige en evenwichtige inbreng wist u een onderwerp tot de kern te brengen van de politieke afwegingen. Daardoor werd er echt naar u geluisterd en wist u meer dan eens collega's van een andere politieke kleur te overtuigen. We hebben u leren kennen als een hele sympathieke man. Soms misschien zelfs aardiger dan goed voor u was. Want scherp oppositie voeren, keihard met het mes op tafel, is niet wat u van nature ambieert. En dat de situatie daar soms toch om vroeg, vond u wel eens lastig. Uw gevoel voor humor werd alom gewaardeerd. De presentaties rond de begroting met het meetlint om na te gaan of de lengte van de rok van Frédérique passend waren zoals zij wilde, blijven ons nog heel lang bij. Voor de nieuwkomers onder ons de voorkant van de begroting kent meerdere getekende figuren, waarin de heer Lucas zichzelf en zijn vrouw Frédérique in herkende. Alleen niet bij de eerste versie in de lengte van haar rok. U hebt zich de afgelopen vier jaar ontpopt als een baken van rust en senioriteit. Iemand die zich kwetsbaar op durfde te stellen als dat het oplossen van een meningsverschil dichterbij bracht. Het is een eigenschap die bijzonder gewaardeerd werd en meer dan eens nuttig is gebleken. We hebben u trouwens ook leren kennen als een ware fietsende kilometervreter. Omdat autorijden voor u door een aantal omstandigheden er niet in zit, pakt u meestal de fiets naar uw afspraken. En ook dan bent u enorm loyaal. Ik herinner mij een anekdote van een bijeenkomst van de fractievoorzitters bij collega Karel van Geet, hij zit op de tribune, boven in Soesterberg. Het regende echt pijpenstelen, maar u belde niet af. U regelde trouwens ook geen lift. Nee, u stapte op de fiets en arriveerde ondanks de stromende regen keurig op tijd. Maar wel compleet doorweekt. Maar ook daar maakt u geen punt van. U hebt stoïcijns de hele avond op een handdoekje bij Van Geet op de bank gezeten. Natuurlijk een grappig verhaal, maar het karakteriseert wel de man die u bent. Een man van uw woord. Betrokken en betrouwbaar. Trouw tot op het bot aan een afspraak, aan uw partij. Handelend vanuit de goedheid van uw hart. Een hart dat net iets sneller klopt voor het sociale domein dan voor het ruimtelijk domein. Gedreven door het oprecht verlangen iets voor de maatschappij te betekenen. En dat heeft u altijd als uw opdracht ervaren, is mij verteld. Meneer Lucas, dat u aan uw raadslidmaatschap een einde komt, betekent niet dat we elkaar niet meer zullen zien. U heeft namelijk mijn uitnodiging om deel uit te maken van het bestuur van de Stichting 1000 jaar Soest geaccepteerd. In deze nieuwe stichting zullen uw karakter en expertise opnieuw goed uit de verf komen. Het belang van ontmoeten, van elkaar vinden, verbinden staat hier immers centraal en dat is u op het lijf geschreven. U hebt als volksvertegenwoordiger van het CDA enorm veel betekend voor onze samenleving. Met een bovenmatig grote inzet, betrokkenheid en loyaliteit was u 16 jaar lang een baken van rust en betrouwbaarheid en een vaste factor van belang in onze lokale democratie. En ik heb daarvoor

heel veel respect. Het is mij een eer en een genoegen u te kunnen berichten dat Zijne Majesteit de Koning heeft ingestemd met de voordracht u te benoemen tot lid in de Orde van Oranje-Nassau. Graag reik ik namens de Koning de bijbehorende versierselen uit. Van harte gefeliciteerd. En u mag dit keer best applaudiseren.

Meneer Baks, ik zou zeggen: pak de fiets en kom erbij zitten. Dat is wel een mooi plaatje zo, vindt u niet? Dames en heren, de heer Baks, ik zeg ook wel eens Johan, heeft een politieke loopbaan van bijna vier decennia. Dus een korte samenvatting is bijna onmogelijk, maar ik ga een poging wagen. Maar als ik iets vergeten ben, mag je me niet corrigeren. Dat doe je maar achteraf. De afgelopen raadsperiode was je onze nestor, meneer Baks, ons langst zittend raadslid. Eerder was je in de vorige periode ook plaatsvervangend voorzitter. Maar al sinds 1986 bent u vertegenwoordigd in de Soester gemeenteraad en wist u vriend en vijand keer op keer te verrassen met uw politieke metamorfose. Maar u bleef altijd trouw aan wat u dreef: een rol van betekenis spelen in de lokale politiek om de belangen te behartigen van de burgers in Soest en Soesterberg, en in het bijzonder van diegenen die het in het leven niet gemakkelijk hebben. Terug naar 1986. Ik denk dat er een aantal mensen in de zaal zitten die toen nog niet opgericht waren. In dat jaar begon u als volksvertegenwoordiger van het CDA. Na wat politieke heroverwegingen was u na een korte periode voor BAM en een wat langere voor Leefbaar Soest, de afgelopen 16 jaar het gezicht van Burgerbelangen Soest, Soesterberg. U vervulde de functie van lijsttrekker, fractievoorzitter en raadslid. Voor de gemeenteraadsverkiezingen van het afgelopen jaar vond u in de lokale SGP een hoopvolle lijstcombinatie en zette u vol in op continuering van uw raadswerk. Want als het aan u had gelegen, was er aan uw aanwezigheid in deze raad nog lang geen einde gekomen. De verkiezingsuitslag besliste anders en dat betekent dat er voor u na 36 jaar een einde komt aan uw lokale politieke loopbaan. 36 jaar, mijnheer Baks. In de meest letterlijke zin, uw halve leven heeft u deel uitgemaakt van onze democratie. Uw maatschappelijke carrière verliep, net als uw politieke loopbaan, in een aantal richtingen, soms bijna tegelijk. U heeft gewerkt als docent maatschappijleer op het Griffland College. Hebben jullie daar tegelijk gewerkt? Mooi, hè. U stond als jongerenwerker aan de wieg van de Stichting Balans. Maar daarnaast ook als standwerker op de markt. Dat heeft in het verleden hier en daar nog wel eens voor wat verwarring gezorgd, heb ik begrepen. Maar dat verhaal is inmiddels ruim over de datum. Meneer Baks, u hebt de afgelopen 36 jaar met een kleine onderbreking een stempel weten te drukken op menig bijeenkomst in dit huis. Met uw onvervalst gevoel voor humor, spitsvondig taalgebruik en soms scherpe tong, wist u de aandacht voor uw standpunten succesvol te vangen en vast te houden. Uw haast onbedwingbare neiging om hier en daar de grenzen van het net wel en net niet door de beugel kon op te zoeken, heeft een aantal onvergetelijke anekdotes opgeleverd. Ik herinner me nog een hilarische begrotingsbehandeling. Smakelijke algemene beschouwingen, zou ik haast willen zeggen, in de meest letterlijke zin. Ik herinner mij een memorabel VNG-congres in Groningen, waar u bevrijd moest worden omdat u uw auto weliswaar lekker dichtbij de locatie achter het hek parkeerde, wat vervolgens op slot ging voordat u terugkwam. Nu we het toch over zo'n VNG-congres hebben, dat was in die tijd, maar tegenwoordig niet meer, één grote uitdeelshow met standjes waar je informatie en presentjes kon verkrijgen. U verzamelde de presentjes naar hartenlust. Tussendoor bracht u de gevulde tassen naar de auto en maakte vervolgens ongegeneerd nog een rondje. Volkomen ontspannen, alsof het de normaalste zaak van de wereld was, haalde u daar met de grootste glimlach het onderste uit de kan. Maar niet alleen uw humor en uw spitsvondigheid zijn uw handelsmerk, ook uw afkeer van afko's, sorry afkortingen, is befaamd. Evenals uw niet aflatende strijd tegen het gebruik van de Engelse woorden in onze Nederlandse taal. Collega's die zich daaraan schuldig maken, mijnheer Lobbes, and I'm sure we are all guilty, konden op een scherpe terechtwijzing rekenen. Ik denk dat die hier de komende jaren ook nog wel over de tong zal gaan. Want die scherpe tong werd soms ook wel eens gevreesd. Want als je één ding zeker wist tijdens een pittig debat, dan was het dat Johan Baks je van repliek zou dienen. Maar het is altijd weer een verrassing hoe hij uit de hoek zou komen. Ook daarom is het best wel pijnlijk om te zien hoe die vreselijke ziekte Parkinson, die kenmerkende woordvirtuositeit u soms aan banden legt. De afgelopen periode heb je met verve de rol van nestor van de raad omarmd. Wanneer de situatie daarom vroeg, stond je namens de raad op. Niet omdat dat per se van je werd verwacht, maar omdat je zelf vond dat het nodig was. En die integriteit, die siert je. Vanuit de positieve grondhouding tekende ook jij het coalitieakkoord

van de vorige periode en je was daar duidelijk over. We willen met elkaar het beste voor Soest. Ieder vanuit zijn eigen opvatting en kritisch waar nodig, maar allemaal met de beste intenties. Ook als gespreksleider gaan we je missen. Onder uw leiding kwam iedereen aan bod en daar zorgde u wel voor. Maar ook het afronden van zo'n gesprek was in goede handen. Als een bijeenkomst zich te lang voortsleepte, zette u er een punt achter. Maar weer met humor als belangrijkste wapen. Uw flexibiliteit, waardoor we je heel vaak als gespreksleider je konden inzetten, zelfs als dat betekende dat de eenmansfractie niet vertegenwoordigd was, werd enorm door de griffier en mij gewaardeerd. Dat geldt ook voor de rol als plaatsvervangend voorzitter in de eerdere raadsperiode. Meneer Baks, zelf zei u onlangs in een interview dat waar God een deur dicht doet, Hij altijd wel ergens een raam openzet. Wij zijn minstens zo benieuwd naar wat u door dat raam ziet gloren. We hebben er alle vertrouwen in dat we nog heel veel van u gaan horen. Soest en Johan Baks zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden in welke rol dat ook moge zijn. Voor nu, in deze gemeenteraad scheiden onze wegen. Dat wordt wennen, voor u en voor ons. We zijn gehecht geraakt aan de onnavolgbare kwinkslagen. Soms op het randje, maar altijd goed voor vaak meer dan een glimlach. Aan uw vermogen om te verbinden, om mensen bij elkaar te brengen. U heeft zich de afgelopen decennia met ziel en zaligheid op onnavolgbare, authentieke wijze en met een heel groot hart voor de medemens ingezet voor onze samenleving. Ik heb daarvoor heel veel respect. Het is ook mij dan weer een eer en een genoegen om te kunnen berichten dat Zijne Majesteit de Koning heeft ingestemd met de voordracht om je te benoemen tot lid in de Orde van Oranje-Nassau. Ook jou reik ik graag de versierselen uit. Van harte gefeliciteerd. Ik geef woord nu even aan Peter Lucas.

DE HEER LUCAS: Voorzitter, dank voor de mooie woorden en de koninklijke onderscheiding. Twee keer toegesproken te worden, is al een hele eer. Een derde keer is echt niet nodig hoor. Ik heb het begrepen. Maar u weet dat ik heel graag was doorgegaan als raadslid of als fractie assistent. Het doet me deugd dat de manier waarop ik die zestien jaar raadslidmaatschap heb vormgegeven door u ook zo is herkend. En de rode draad, het rode lint is dat ik raadslid heb willen zijn vanuit een aantal waarden. Die heb ik al bij het afscheid in de raad genoemd, dat was twee maanden geleden denk ik. Aanwezig zijn, interesse in en respect voor de ander, eerlijk en betrouwbaar zijn, iemand ook iets gunnen. Je ideeën kenbaar maken natuurlijk, maar wel een juiste balans tussen serieus zijn en humor. Wat zelfspot kan wat mij betreft nooit kwaad op zijn tijd. Ik heb in de raad voorstellen bekeken vanuit mijn eigen perspectief, gebaseerd op programma, ervaring, raad en werk. Wetende dat anderen ook een perspectief hebben. Niet een verkeerd perspectief, maar gewoon een ander perspectief. En wil je iemand overtuigen, dan hielp het mij geïnteresseerd te zijn in het andere perspectief. Soms lukte het overtuigen, maar soms werd ik zelf overtuigd. Niets verkeerd aan. Want als ieder in het eigen denkputje blijft, dan krijg je alleen maar saaie debatten. Voorzitter, het was eervol zitting te hebben in de gemeenteraad. Dank college, raadsleden, burgemeester en wethouders, griffie, organisatie en bodes. Want u zorgde dat ik al die jaren met plezier naar het gemeentehuis fietste. Het werd inderdaad genoemd door weer en wind. En elke donderdag ook weer de berg af per fiets. Dat viel wel mee trouwens. De raadszaal zal voor mij blijven voelen als een bekend terrein. U zult mij nog wel eens op de tribune aantreffen, beneden of boven bij de gewaardeerde raadsadviseur, de heer Van Geet. En ik zie hem daarboven zitten. Ik denk ook aan de CDA-raadsleden waarmee ik heb samengewerkt al die jaren: Raymond Kramer, Jos Dijkmans, Rick van der Woud, René van Hal, Annette Oosterom, Els de Waard. Margreet van Rome, Bayram Kurt, en de inmiddels helaas overleden Gert Nijhof, Martin Oosterveen en Henk de Koning. Aan allen heb ik goede herinneringen en daarom noem ik hun naam. Voorzitter, mijn oma Lucas was draagster van de eremedaille in goud, verbonden aan de Orde van Oranje-Nassau. Ze was bijna 50 jaar organist in Wageningen, en ze was ook actief in het verenigingsleven, al lang geleden. Mijn opa, waar ik naar vernoemd ben, heeft trouwens vlak voor zijn overlijden 50 jaar geleden, die 50 jaar organist wel net meegemaakt, vol gemaakt. Hij was daarnaast ook dirigent van enkele koren. Mijn vader kreeg op 62-jarige leeftijd de onderscheiding Ridder in de Orde van Oranje-Nassau voor zijn inzet voor o.a. Kerk en Samenleving in Baarn en Voortgezet Onderwijs en Samenleving in Amsterdam -u had het al over het onderwijs, u weet nu

waar ik het van heb- als voorzitter van de centrale directie. Helaas is hij kort daarna in 1999 overleden. U begrijpt dat ik trots ben dat ik mij als derde aan die twee mag verbinden. In die zin een lintje dat verbindt. Ik ben blij dat mijn familie hierbij kan zijn. Mijn moeder zou hier ook zijn, maar zij heeft wegens gezondheidsredenen er toch van af moeten zien. Maar ik weet dat ze meeluistert. Zij heeft door zelf actief te zijn, door onder andere mantelzorg te zijn voor diverse mensen, ons het belang laten zien van het inzetten voor een ander. Fijn dat broers Bauke en Marijn en zus Janine hier zijn of meeluisteren. En inderdaad, dank aan Frédérique die me nu meer thuis zal hebben. Hoewel, er komt vast vrijwilligerswerk weer bij. Of klussen bij Veerle en Vincent in Baarn. Of Jetske en Ricardo in Soest. Dan zijn er ook nog de oppas dagen op de twee kleinzoons in Baarn. En vanaf oktober vast ook nog op de opkomst zijnde kleindochter. Tot slot, ik vind het een eer deel uit te maken van de Stichting Viering 1000 jaar Soest. Ik heb het u al gezegd. Met als motto ook weer dat lintje dat verbindt. In die zin ben ik gelukkig nog niet van u af, voorzitter. We blijven verbonden. En ik hoop ook op andere manieren, op andere fronten actief voor Soest te kunnen zijn. De onderscheiding zie ik namelijk als een waardering voor mijn betrokkenheid bij de samenleving tot dit moment. Maar vooral ook als een aansporing tot blijvende betrokkenheid vanaf nu. Het ga u allen goed. Dank.

VOORZITTER: Meneer Baks.

DE HEER BAKS: Dank u wel, voorzitter. Zo meelevend als anders, merk ik ook nu weer van het college: gaat het wel zo? Anders kun je altijd op die stoel gaan zitten. Maar wat ik vandaag te zeggen heb, is niet zo veel meer. Ik heb ruim 30 jaar genoeg gekletst en genoeg gezegd. Dus hou ik het vandaag kort. Voorzitter, aanwezigen, ik ben blij met de Koninklijke onderscheiding. Maar vooral dankbaar dat ik mijn actieve politieke loopbaan af mag sluiten met een meer dan gewone blijk van waardering. Die dank ben ik ook verschuldigd aan de mensen die ervoor gezorgd hebben dat ik dat lintje krijg. Ben ik dank verschuldigd aan al die mensen die de afgelopen jaren als fractie-assistent mee hebben gedacht, mee hebben vergaderd. Dan denk ik aan Peter Wijnalda, Gerrit Fikse, aan Mariëlle Bruil en Elly Broere. Ik dank de twee griffiers die ik mee heb mogen maken, Rien van Vliet en Marcella van Esterik. Zonder jullie had ik het nooit gered. Want bij iedere algemene beschouwingen stuurde ik altijd eerst het concept naar Rien. Het moest altijd iets apart blijven. Dus Rien kreeg als eerste de blik op de algemene beschouwingen. Als hij zei dat hij niets zag wat eruit moest, zei ik dat we het zo deden. Ben ik er trots op dat ik dat lintje heb gekregen? Nee, ik heb immers al die jaren dat gedaan waarvoor ik ben gekozen. De belangen van de inwoners van ons dorp zo goed mogelijk behartigen. Niet meer en niet minder. Voor iedere raadsperiode legde ik de eed af: "Zo waarlijk helpe mij God Almachtig." Het klinkt zo gewoon. Maar al die jaren heb ik adem mogen halen. Ik deed mijn raadswerk met plezier. Daarom heb ik afsluitend voor u als nieuwe raad ook nog drie tips. Eén: doe het met plezier. Ook al krijgt u iedere week stukken te lezen die gemiddeld 60 tot 80 pagina's bevatten en die in een paar uur tijd doorgeworsteld moet hebben. Doe het met plezier. Blijf het leuk vinden. Ten tweede: blijf vooral ademen. Als dat niet meer lukt, kunt u wel ophouden. Vergader niet door als de vergadering is gesloten. Ook al ben je het oneens met een collega-raadslid, blijf de ander niet zien als een tegenstander. Maar als een mens met een andere mening. Het wordt tijd dat, in plaats van in de hal, waar u dan een glaasje fris mag nemen en een hapje, er in de kelder een ruimte komt waar de raadsleden elkaar kunnen ontmoeten. Dat is de derde tip. Dat brengt u als u zich aan die drie tips houdt, op het punt dat u, net als ik, vele jaren met dankbaarheid terugkijkt op een mooie raadsperiode. Ook ik ben blij dat mijn dochter hier is en mijn kleinzoon van acht, zodat hij het alvast kan leren wat het is om achter zo'n ding te praten. Mijn vader heeft zestien jaar tweede op de lijst gestaan van Burgerbelangen. Hij kwam niet hoger. Hij heeft jaren op de lijst van Burgerbelangen gestaan. En misschien dat ik daar de tik van heb meegekregen. Ik wens u al het goede. En ik zie u vast weer, want ik werd sinds vorige week de vaste politieke verslaggever voor Soest Actueel. Het gaat u goed en we zien elkaar.

VOORZITTER: Mijnheer Baks, als u naast de heer Lucas zou willen staan, dan geef ik u de gelegenheid. Ik schors de vergadering, zodat iedereen even beide heren kan feliciteren. Als de felicitaties klaar zijn, dan is er voor de familie en voor u beiden in 003 de gelegenheid om nog even na te zitten. Dus ik schors de vergadering voor een moment om te feliciteren.

3. Afscheid wethouders Anne Sterenberg en Karin Scholten

VOORZITTER: Goed. Dames en heren, ik zou u om stilte willen vragen op de publieke tribune en in de gemeenteraad. Ik heropen deze vergadering. Het is een beetje een hink stapsprong vanavond, want we hebben ook nog agendapunt 4: afscheid van de wethouders Anne Sterenberg en Karin Scholten. Zij hebben vanmiddag al in het publiek afscheid genomen. Maar het podium is deze gemeenteraad, dus ik zou ze willen uitnodigen om hier op het bankje te komen zitten. Dan loop ik weer naar het spreekgestoelte om nog kort een paar woorden tot ze te spreken. Want jullie moeten niet denken dat ik een uitgebreide toespraak heb, die hebben jullie vanmiddag gehad. Ik heb vanmiddag gezegd, en niet iedereen kon erbij zijn, dat deze wethouders een hekel hebben aan afscheid nemen. Maar ze zijn ook trots op hun bijdragen die ze hebben kunnen en mogen leveren in deze gemeente. Ik heb hier een hele lijst met allerlei voorstellen waar jullie een eigen bijdrage aan geleverd hebben. Als je dan bedenkt dat alleen al in de afgelopen raadsperiode wij 355 voorstellen in de gemeenteraad hebben gehad, dat is voor de nieuwe raadsleden alvast een bemoedigende blik, de eerste moet nog komen dus u bent nog even aan de beurt met elkaar, dan waren er daar 195 van door het college voorbereid. Laten we eerlijk wezen, Karin, je hebt in afgelopen vier jaar veel dingen gedaan in ruimtelijke ordening. Je had op woensdagavond een abonnement in deze raadszaal. Ook Anne, maar dan wel aan twee kanten van de tafel. Jij hebt met grote passie het uitvoeringsplan Sociaal Domein gedaan. Je wilde dat af hebben. Je hebt alle duivels uit de hel gehaald om dat voor elkaar te krijgen, want het moet en zou er zijn. Ik heb jullie vanmiddag al uitgebreid toegesproken. Daar ga ik nu niet zo veel meer aan toevoegen wat dat betreft. Maar ik heb wel een cadeau en ik kan dat op verschillende momenten uitreiken. Ik kan dat doen bij het afscheid in het publiek. Ik kan dat nu doen of ik kan dat doen bij het etentje wat we nog met het college doen. Maar ik vond het wel leuk om dat nu te doen, omdat we iets hebben uitgezocht dat bij deze raad en jullie allebei afzonderlijk past. Karin, ik ga het zo aan jou geven, maar ik heb vanmiddag al gezegd dat jij midden in de samenleving staat. En toch hebben wij bedacht om je in dat fysieke domein niet iets met mensen te geven. Hoewel ik weet dat dat jouw passie is. We gaan wel iets geven wat symbool is voor Soest, voor de kracht van Soest. De molen die op de Engh staat is door gemeenschapskracht tot stand gekomen. Vroeger was dit een keihard commercieel bedrijf, maar in de huidige tijd is dat anders. De gemeenschap en vrijwilligers bepalen het succes van de molen. Maar het is ook een prachtige ontmoetingsplek voor mensen. Dus ik ga jou iets geven namens ons allemaal wat een mooie weergave daarvan is. Ik denk dat je de schilder herkent en anders fluister ik je dat nog wel even in na afloop. Je mag hem even openmaken en laten zien, maar ik wil je dat toch nu geven. Dit geeft overigens mijn leeftijd weer, want als oude vrouw bewaar je nog steeds het papiertje. Geweldig. Ik ga ze dadelijk allebei nog even het woord geven want zij willen ook van u als raadsleden afscheid nemen. Maar toen zaten we met een dilemma. Aan Karin heb ik vier jaar kunnen wennen, dus dat wist ik ongeveer. Maar toen kwam Anne, want Anne is hard op de inhoud. Maar als je hard op de inhoud bent, hoe kom je dan op een cadeau waar je ook nog iets uithaalt. Daar hebben we op het bestuurssecretariaat vrij uitbundig over gesproken, Anne. Uiteindelijk kwam iemand met het geniale idee dat jij het meest rustig bent als je onder water zit. Dat is op zich logisch, want anders krijg je geen lucht. Maar dan zit je midden in jouw passie. We vonden dat een leuk idee, maar hoe verbind je dat aan een cadeau? Het moet ook nog koopbaar zijn. Want als je aan mij vraagt om het te maken, dan is dat niet toonbaar in het openbaar. En dat willen we toch ook wel. Je hebt een schaap met vijf poten, maar dat is geen beest onder water. Maar jij hebt veel meer dan vijf poten. Want als ik in de afgelopen twee jaar iets geleerd heb, is dat jij onwaarschijnlijk snel, en ik heb het vanmiddag iets anders geformuleerd, en soms irritant snel feiten kan checken. Dan zei ik met grote stelligheid aan het college hoe het zat, maar Anne was stil. Ze zit met haar tentakels in alle informatiebronnen die er zijn. En als je dat dan combineert aan het domein water, kwamen wij op een achtpotig beestje.

En dat is een octopus. Daar konden we iets voor vinden wat ik zelf heel mooi vind. Maar het is altijd de vraag of jij dat ook leuk vindt. Dat mag je achteraf zeggen. Maar ik denk dat het [onhoorbaar 00:59:57] is want het houdt de herinnering levend dat jij in staat bent om alle ballen in de lucht te houden. Of het nu gaat over de verkiezingen, bij de VVD, bij het bestuur, bij je wethouderschap, het meekijken in portefeuilles van de ander. Altijd op die inhoud en met minstens vier pootjes zoeken naar de informatie en de keiharde feiten op basis waarvan jij politiek bedrijft. Ik ga het aan je geven en ik hoop dat je het mooi vindt. Ik ben van dezelfde generatie, dus, Karin, ik bewaar het papiertje. Ik ben zelfs nog ouder. We hebben nog een aantal andere toespraken. De nestor van de raad zit hier ook. Meneer Paauw, u heeft het woord.

DE HEER PAAUW (NESTOR): Voorzitter, collega's, verdere toehoorders in deze zaal, maar in het bijzonder wethouders, Karin Scholten en Anne Sterenberg. Als nestor van deze raad is het een bijzondere eer om vandaag even stil te staan bij jullie afscheid van het college van B&W van onze gemeente. Karin trad aan in 2022. Anne in 2024 als opvolgster van Liesa van Aalst die een mooie functie had ontdekt bij de Veiligheidsregio. Dus daar was de vogel gevlogen. Gelukkig kon de VVD jou invliegen en dat hebben wij als gemeenteraad dan ook geweten. Daar kom ik straks nog even op terug. Wethouder Scholten, beste Karin, na jouw aantreden in 2022 heb je je gepresenteerd als een bestuurder die midden in de samenleving stond. Iemand die alle dossiers beheerde en alles tot aan het laatste woordje doornam. Jouw kracht lag in verbinden met inwoners, belangen van alle raadsleden, ongeacht welke politieke kleur. Veel van ons hebben de ervaring dat als ze vragen hadden over jouw dossiers, naar jou toegingen, al dan niet in het openbaar of besloten. Jij vroeg altijd stevast: "Wat heb je nodig om een goed gevoel bij het onderwerp te krijgen?" Als reactie kwam dan een uitgebreide stroom van zaken van belangrijk waren. Je gaf uitleg en je schroomde je niet om af en toe je mening te geven over hoe het in elkaar zit. Sterker nog, je zocht de dialoog met die persoon. Maar er was altijd wederzijds respect en je probeerde samen tot een conclusie te komen. "Het politieke werk is van onschatbare waarde", is wat jij ons adviseerde bij alles wat we deden. Je had graag nog als wethouder willen doorgaan. Maar zover is het niet gekomen. Afscheid nemen doet altijd pijn. Maar wees trots op wat je gepresteerd hebt. Je bent erin geslaagd om samen met iedereen in het college de raad van dienst te zijn. Ook na de verkiezingen in maart bleef je op post. Je bleef volharden tot de laatste dag. Vandaag ben je nog even naar het Fletcher hotel geweest. Jouw inzet, ook in deze overgangperiode, heeft indruk gemaakt. Ook de persoonlijke gesprekken die we de afgelopen periode hebben gehad. Dankjewel daarvoor. Wethouder Sterenberg, beste Anne, jij woonde nog niet zo lang in Soest en kwam als een vrij onbekende op de kieslijst van de VVD. Je kwam eerst in de raad. Je was niet betrokken bij de coalitieonderhandelingen. Dat was een achterstand. Na de coalitievorming werd je snel fractievoorzitter van de VVD. Dat was wennen voor iedereen. In die functie liet je regelmatig horen dat politiek meer moest gaan over uitwisseling van standpunten. Niet alleen op papier. Je vond het ingewikkeld als er weinig reactie kwam en je probeerde iedereen op scherp te zetten. Dat lukte uiteindelijk wel, maar toen verdween je uit de raad en moest je daar zelf op bepaalde momenten mee dealen. Want iedereen zei: "We zullen die Anne Sterenberg eens onder vuur nemen." Maar je wist je altijd te redden. Je kwam met argumenten en je lichtte de besluiten van het college altijd goed toe. Discussies ging je niet uit de weg maar je stond er altijd stevig in. Soms wat ongeduldig, maar altijd met het doel om het kwaliteit van het bestuur te verbeteren. Die houding heeft bijgedragen dat de raad meer in debat kon komen en uiteindelijk actiever werd in de democratie. Daar mogen we je dankbaar voor zijn. Ik wil nog even memoreren, en dat is heel bijzonder, dat jij iedereen activeerde om goed naar de stukken te kijken en om aan het college vragen te stellen. In de eerste bijeenkomst na je installatie waren de jaarstukken 2023, die je namens het college moest toelichten. Je voorganger was reeds weg. Maar je hebt je goed ingelezen. Met je scherpste en kennis over de materie werden wij ervan overtuigd dat je dit kon. Op 28 maart werd duidelijk dat de VVD niet deelneemt aan de coalitie. We begrijpen dat dit voor jou persoonlijk een consequentie heeft, want je weet nog niet wat je gaat doen. Al heb ik begrepen dat je gaat onderduiken en op zoek gaat naar je favoriete beestjes, de pufvisjes. Ik kan me er van alles bij voorstellen, maar het bleken kogelvisjes te zijn. Dus dan vind ik pufvisjes wat vriendelijker. Goed dat je even rust neemt en gaat kijken naar je toekomst. Anne, namens de raad dank ik je voor je inzet, je betrokkenheid en vasthoudendheid. Wij wensen je veel succes en veel plezier toe. Anne,

Karin, wij wensen jullie alle goeds, gezondheid en veel mooie uitdagingen toe. Tot slot heb ik een klein presentje vanuit de raad. Het is, zoals jullie beiden naar voren brachten, toch uit de lokale ondernemers naar voren gehaald. Dank jullie wel.

VOORZITTER: Ik heb begrepen dat de fractievoorzitter van de VVD nog kort het woord wil richten tot wethouder Sterenberg.

DE HEER LOBBES (VVD): Dank. Daar staan we dan, Anne. Jouw afscheid als wethouder in de raad vanavond. Ik zou nu een hele lijst kunnen voorlezen met wapenfeiten en anekdotes. Maar dat ga ik niet doen want ik wil het graag hebben over jou als mens. Want het komt niet zo vaak voor dat je mensen tegenkomt in het leven waarvan je een beetje onder de indruk bent. En dat ben ik wel van jou. Ik ga proberen toe te lichten waarom dat is. Dat is allereerst omdat je altijd vanuit jouw waarden en jouw principes opereert. Altijd, en dan maakt het je niet zoveel uit wat andere mensen daarvan vinden. En of dat in je eigen belang voordelig werkt. Je handelt altijd vanuit je waarden en jouw principes en dat vind ik mooi om te zien. Het tweede is dat je de lat altijd torenhoog legt. Allereerst voor jezelf. Je werkt keihard. Je wil alle details goed hebben en weten. En die weet je ook altijd. Het is soms frustrerend om met haar samen te werken, want je bent altijd wel iets vergeten wat zij wel weet. Het is fantastisch. Je legt die lat heel hoog voor jezelf, maar altijd met de intentie om het beste te doen voor de inwoners van Soest, voor de ondernemers van Soest. En dat voelen mensen ook bij jou. Veel mensen zullen wel weten dat je een groot F1-liefhebber bent. Een vergelijking met die Nederlander in F1 komt al snel om de hoek kijken. We kunnen nu een heel verhaal op hangen of Max Verstappen al dan niet de beste coureur aller tijden is, maar dat ga ik niet doen. Dat is hij namelijk. Maar ik zie veel gelijkenissen. Want Max is ook iemand die de lat altijd op het allerhoogste niveau wil leggen. "Keep pushing," zegt hij altijd. Het moet altijd beter. Het moet altijd sneller. De flapjes moeten 15% hoger of de vleugel 2% lager. Het is ongelooflijk hoe perfectionistisch die gozer is. Maar dat werkt altijd in zijn geval. Waar hij ook ontzettend goed in is, is uitleggen aan andere mensen wat er moet gebeuren aan zijn team. Aan het begin van het seizoen was er niets goed aan zijn auto. Er zat een break van een maand in dit seizoen. Hij legt die lat voor zijn team torenhoog. Uiteindelijk zijn die prestaties er. Jij legt ook de lat voor de mensen om jou heen erg hoog. Bewust of onbewust, dat weet ik niet. Maar altijd vanuit de intentie om het beste voor de inwoners en de ondernemers van Soest te doen. Of dat in een gemeente net zo goed werkt als in een F1-team, laat ik aan uw beoordelingsvermogen over. Maar ik vind het een mooie kwaliteit om altijd naar het beste te streven. Het derde wat ik wil benoemen is een anekdote bij een specifieke gelegenheid, jouw speech vorig jaar bij Orange the World. Dat is een campagne van de Verenigde Naties tegen het geweld tegen vrouwen. In die speech kwam jij echt uit jouw tenen. Dat is een onderwerp wat je erg aangaat. Ik had kippenvel en een brok in mijn keel. Maar volgens mij had de helft van de zaal dat. Dat was zo'n gemeente en mooie speech. Maar weinig mensen kunnen dat. Maar weinig mensen kunnen een boodschap op die manier overbrengen op een publiek, dus dat is fantastisch. Het vierde wat ik wil noemen, en ik moest nadenken hoe ik dat wilde formuleren, is het woord onverschrokkenheid. Jij bent nergens bang voor. Of het nu een moeilijk debat is of een lastig dossier waarin jij voor een oplossing moet zorgen. Jij doet dit. Dat vind ik mooi. Dat voelt de raad ook. Er waren debatten waarin men dacht dat jij het zwaar te verduren zou krijgen. Maar nee, jij staat er. Jij vertelt je verhaal. Iedereen voelt dat jij met de beste intentie bezig bent om een probleem op te lossen. Ik moest ook denken aan onverschrokkenheid. De voorzitter refereerde al aan jouw passie voor duiken. Wat misschien niet iedereen weet, Anne, is dat jij ook duikt tussen de haaien. Daar had ik een ander woord voor kunnen verzinnen dan onverschrokkenheid. Ik zou dat zelf niet zo snel doen. Maar het verhaal wordt nog mooier. Want als we vragen of dat niet gevaarlijk is, of wat als het misgaat, reageert ze als een open top liberaal: "Wat kan er gebeuren? Ze kunnen hooguit je arm of been eraf bijten. Dan schrijf ik daar een boek over en ga ik op boekentournee." Op en top liberaal. Dat is niet het glas halfvol zien, dat is de oceaan halfvol zien. Onverschrokkenheid vind ik iets wat jou typeert in je doen en laten. Ik ben heel nieuwsgierig wat er nu op jouw pad gaat komen. Dat weet je nog niet. Je gaat nu lekker reflecteren en zoeken. Mijn tip zou zijn om iets te kiezen wat je leuk vindt en waar je dingen kan leren. Het allerbelangrijkste is om jezelf te blijven ontwikkelen in je werk.

We zijn heel nieuwsgierig. We blijven je allemaal volgen en wensen je veel succes bij die volgende stap.

VOORZITTER: Dames en heren, dan komt er een bos bloemen aan. Daarna geef ik kort het woord aan de heer Boks.

DE HEER BOKS (SOEST2002): Karin, ik was hier niet op voorbereid, want ik dacht dat dat vanmiddag allemaal zou gebeuren. Maar namens Soest2002 wil ik jou enorm bedanken voor alles wat jij voor Soest2002 hebt gedaan. Niet alleen de afgelopen vier jaar, maar ook daarvoor. Persoonlijk is die periode van vier jaar de mooiste periode in de raad geweest, mede door de samenwerking met jou. Toen waren wij nog niet één partij. In 2020 hebben wij samen een gesprek gevoerd, een eerste stap gezet om het vorige college mogelijk te maken. Daar heb jij iets moois van gemaakt. Het waren vier lastige, maar ook mooie jaren waarin jij veel van jouw idealen in gang hebt kunnen zetten. Lang niet alles. Maar het meeste wat je je voorgesteld had, is gelukt. De vorige fractie is jou veel dank verschuldigd voor jouw nimmer aflatende optimisme. Verbinden, daar is het vanmiddag en vanavond over gegaan, is een hele sterke kant van jou. Daar heb jij ook een rol gespeeld in de vorige fractie en vanuit het college. Hartelijk dank daarvoor. We gaan elkaar vast weerzien.

VOORZITTER: Dames en heren, dan is het slotwoord voor beide wethouders. Ik geef eerst wethouder Scholten de gelegenheid om de microfoon te pakken en de tekst uit haar tasje te halen.

MEVROUW SCHOLTEN: Voorzitter, dank u wel. Ik heb geen 30 jaar hier in de raad mogen zitten, dus ik probeer het kort te houden. Het zijn toch wel een paar pagina's, maar dat is ouwe vrouwen lettertype, dus dat valt mee. Beste leden van de raad, samen, na vier jaar fractie assistent, vier jaar fractievoorzitter werd ik wethouder. Toen ik begon als wethouder wist ik één ding zeker: je doet dit ambt nooit alleen. Resultaten ontstaan niet in je eentje achter een bureau of in een vergaderzaal, maar in de samenwerking met mensen die kennis, energie en betrokkenheid inzetten voor onze gemeente. Daarom wil ik vanavond heel graag samen stilstaan bij samenwerking. Ik heb de afgelopen jaren veel mensen mogen ontmoeten. Ondernemers, maatschappelijke organisaties, onderwijsbesturen, vrijwilligers, inwoners en collega-bestuurders. Mensen met verschillende belangen en verschillende perspectieven. En soms gaf dat discussie. Maar wel altijd met hetzelfde doel: onze gemeente sterker, mooier en toekomstbestendig te maken. En juist daarin zit voor mij de kracht van lokaal bestuur. Niet in grote woorden, maar in concrete stappen. Projecten die van papier werkelijkheid werden of gaan worden. Dan denk ik toch aan een paar dingen. Geen wapenfeiten, maar de dingen die ik in mij draag omdat u als raad daar het besluit op genomen heeft en die voor mij zo mooi zijn. Dat is de gebiedsvisie Soesterberg Noord met de ruimtevraag vanuit de A tot Z-samenwerking voor de bedrijven. De nieuwbouw van het Grifftland, 2de Van der Hucht, Postiljon en een nieuwe basisschool op komst. Hoe mooi dat wij dit in onze gemeente waar kunnen maken. Projecten die kansen bieden, zoals de Stadhouderslaan als de provincie daarmee instemt. Daarom ben ik blij dat uw raad heeft ingestemd met de nota Grondbeleid. Want u heeft nu de kans om of locaties aan te kopen of groen aan te kopen, om te kunnen zorgen dat die woningbouwlocaties gerealiseerd gaan worden. Mooi. Uw keuze. Uw besluit. Invulling geven aan dorps, groen en vitaal. Er zat kracht in de samenwerking tussen GGS en Soest2002. Anderen zeggen misschien: niet zwartwit denken. Ik zeg: niet groenrood denken. Soest2002 en GGS hebben laten zien dat als je over je eigen schaduw heen durft te stappen, er begrip voor elkaar is. Dan denk je aan groen met rood. En begrip is een ingrediënt voor samenwerken. Deze samenwerking heeft mooie resultaten gebracht. In momenten waarop er moeilijke keuzes gemaakt moesten worden, zijn we blijven zoeken naar: waar kan het wel? Wat is wel mogelijk? En ik wil Jan Paauw, Aukje Treep en Annemarieke Weith heel hartelijk daarvoor bedanken. U als nieuwe raad zult ze ook tegenkomen, uitdagingen. Soms vragen uitdagingen om geduld. Soms om lef. En soms simpelweg het vermogen om naar elkaar te blijven luisteren en samen te werken. Ik wens u toe dat u dan merkt hoe groot de betrokkenheid is in onze gemeente. Dat brengt steun in de besluiten die uiteindelijk genomen worden. Ik wil u bedanken voor het vertrouwen, de kritische vragen en de gezamenlijke verantwoordelijkheid. Bij uw raad heb ik altijd

gevoeld dat u de beste keuzes voor onze dorpen wilde maken. Ieder vanuit zijn eigen perspectief, maar wel met de bereidheid om naar elkaar te luisteren. En dat is ook samenwerken. Grote dank voor de medewerkers uit onze organisatie. Het met mij samenwerken betekende wel eens volle vaart vooruit rennen. Want dat college had ambities. Maar die had ik ook, dus dat kwam er bovenop. Ren mee en dat is wel eens schakelen geweest. Maar ik heb veel waardering voor die samenwerking. Ik neem veel herinneringen mee van de bruidsparen die ik bezocht en die mij vertelden hoe ze 60 jaar lang een goed leven met elkaar hadden. Van de organisaties waarmee ik sprak en hun bevologenheid. Van de bedrijven waar ik met open armen werd ontvangen en de verhalen om hun bedrijf in tijden van steeds strengere regelgeving toch nog een toekomstperspectief te laten hebben. Van de inwoners die mij op straat aanspraken over soms hele schrijnende situaties. Of van de momenten dat ik piket had en er brand was. Dat gebeurde wel eens. Dan ontmoet je de eigenaar van het pand met verdwaasde ogen, kijkend naar de ellende die hem overkwam. Dat vergeet ik niet weer. Alles waarom ik wethouder wilde zijn. Zorgen dat het goed gaat met onze inwoners en daar een bijdrage aan leveren. Dat kon alleen maar samen. Met Osman, Annemarieke en Anne. Ik mag jullie nu even zo noemen. Osman, dank voor de samenwerking. De gezamenlijkheid was groot, vanuit jouw grote hart. Annemarieke, respect voor de manier waarop jij in korte tijd met ons samen kon werken. Knap. Anne, soms een stevige opponent, maar we konden elkaar altijd weer vinden als twee bevlogen mensen die elkaar respecteren en doelen voor ogen hadden. Dank Rob, Leontien, Karin en Bob en de griffie. We hebben mooie besluiten kunnen nemen. Soms met wat lekkers erbij, want het was veelal zoet. Extra veel dank voor mijn partner en mijn kinderen. Zij hebben tijd in moeten leveren die ik aan de inwoners van Soest moest geven. Ik ga het goedmaken, lieverds. Ik wens de raad en het nieuwe college veel mooie besluiten toe. Besluiten die ontstaan vanuit de samenwerking. Ik wens jullie ook nieuwsgierigheid toe. Want samenwerken kun je alleen maar als je nieuwsgierig bent. Nieuwsgierig zijn naar wat een ander beweegt, naar wat een ander kan brengen om samen tot iets beters te komen. Het ga u goed. Tot ergens in het dorp. Dank u.

VOORZITTER: Wethouder Sterenberg.

MEVROUW STERENBERG: Dank u. Voorzitter, raadsleden, collega-collegeleden, toen ik twee jaar geleden begon als wethouder, nam ik mij één ding heel bewust voor: ik wilde nooit vergeten hoe het was om raadslid te zijn, zowel in de oppositie als in de coalitie. Want ik heb mij altijd gerealiseerd dat de gemeenteraad het hoogste orgaan is van onze gemeente. Als wethouder werkte ik ten dienste van de raad voor onze inwoners. Dat besef heeft mij altijd gestuurd. Daarom hoop ik ook dat ik altijd duidelijk ben geweest. Als iets goed was gegaan, zat het goed. Als er iets niet goed was gegaan, dan kon je dat wel zien aan mijn gezicht. Want een eerlijk en transparant bestuur. Ik heb duidelijk geen ambities voor een pokercarrière, want dat zou kansloos zijn. Je weet precies wat ik ergens van vind. Daarom wil ik de raad ook iets meegeven. Pak die rol als hoogste orgaan goed. Wees kritisch, wees scherp, wees nieuwsgierig. Want een goede democratie vraagt om een sterke raad. Laat je niet afschepen met mooie woorden, met het ontbreken van antwoorden op gestelde vragen. Kom vooral zelf ook met initiatieven. Kom met moties, kom met amendementen, moties vreemd of nog mooier initiatiefvoorstellen. Jullie gereedschapskist zit vol mooie mogelijkheden om niet alleen maar in te hoeven stemmen met waar het college mee komt, maar om ook zelf het stuur in handen te nemen, zoals ik zo vaak heb genoemd. Ik heb enorm genoten van de debatten hier in de zaal. Eerst aan die kant, later aan deze kant van de politieke verschillen. Van het scherpere van argumenten. Van de momenten waarop we het fundamenteel oneens waren en daarna met de usual suspects gebroederlijk na stonden te borrelen totdat het licht uitging. Ik mocht als wethouder werken aan prachtige portefeuilles: financiën, het sociaal domein, onderwijs, MKB en de gebiedsamenwerking A tot Z. Dossiers waarin strategie en inhoud samenkwamen. Maar vooral dossiers waarin ik veel inwoners, ondernemers en maatschappelijke partners heb ontmoet die zich met hart en ziel inzetten voor ons dorp. Dat gaf mij ontzettend veel energie en was vaak heel gezellig, waardoor het niet als werken voelde. Maar natuurlijk was het wethouderschap niet alleen gezelligheid. Ik heb ook de zware kanten van het bestuur gezien. Gesprekken met ouders van kinderen op de wachtlijsten voor de jeugdhulp gaven mij soms echt buikpijn. Het dossier rondom De Basis in Soesterberg raakte mij persoonlijk diep, omdat je daar

zag hoe de vrijwilligers zich met ziel en zaligheid hebben ingezet voor hun gemeenschap. En hier in deze raad menigmaal met argwaan te maken kregen, terwijl dit de vrijwilligers waren die zich hebben ingezet voor een prachtige plek in Soesterberg. Dat zijn de momenten waarop je voelt hoeveel verantwoordelijkheid dit ambt met zich meebrengt. Om te gaan staan voor de inwoners en voor de mensen die zich inzetten voor ons dorp. Ik ben trots op wat we hebben neergezet, op de stappen die zijn gezet in het sociaal domein. Op het feit dat we kritisch bleven kijken naar de financiën zonder inwoners met hogere lasten op te zadelen. Maar ik ben vooral trots op de mensen met wie ik heb mogen samenwerken. Allereerst mijn fractie. Ik wil jullie heel erg bedanken voor de fijne samenwerking. Ik ben trots op jullie, op de eenheid, op de helderheid, op het onderlinge vertrouwen. Op de keuze om niet te buigen voor de verleiding, voor het meedoen om het meedoen. Ik weet zeker dat jullie vanuit de oppositie nog harder gaan knokken voor waar wij voor staan. Vooral nu andere partijen het op die thema's af laten weten. Ik wil het college heel graag bedanken voor de fijne samenwerking en in het bijzonder Karin, mijn maatje binnen het college. Jou wil ik in het bijzonder bedanken voor je steun, je luisterend oor en je collegialiteit. Het hoeft geen verrassing te zijn dat de reden waarom ik altijd zo heb aangedrongen op stabiliteit binnen fracties en bestuur, komt doordat ik de afgelopen periode van dichtbij heb kunnen zien wat er gebeurt als andere belangen belangrijker worden dan de jarenlange inzet van een kundige wethouder. Ook wil ik de griffie en de bodes bedanken. Jullie waren een veilige haven toen ik begon als raadslid en dat zijn jullie gebleven toen ik wethouder werd. Voordat ik tot slot ook de raad bedank, wil ik nog één inhoudelijk punt meegeven. Na wat jullie allemaal hebben gehoord, is het bijzonder dat ik me heb gehouden tot één punt. Want ik zou uiteraard van alles nog kunnen vinden van wat er op tafel ligt. Maar als ik één ding echt uit mijn hart mag laten spreken, dan vind ik het oprecht heel jammer en een gemiste kans dat ik in dit nieuwe coalitieakkoord niets teruglees over vrouwenveiligheid, over het regenboogbeleid, terwijl alle coalitiepartijen het regenboogstembusakkoord hebben ondertekend. Ik hoop dan ook van harte dat de raad die handschoen oppakt en zich blijft inzetten voor een samenleving waarin iedereen zichzelf mag zijn en zich veilig voelt. Na ongeveer twaalf jaar politiek actief te zijn geweest, ga ik even afkicken. Al blijf ik mijn kennis graag delen met de fractie. Want inhoud doet ertoe. Dank jullie allemaal.

VOORZITTER: Dames en heren, ik ga de procedure iets aanpassen. Ik ga de wethouders vragen om hier te staan en de binnencirkel de gelegenheid geven om de wethouders de hand te schudden voor het afscheid. Als er dan van de tribune nog mensen zijn die afscheid willen nemen, zou ik willen vragen omwille van de voortgang van de vergadering, dat hierna te doen en niet al te veel kabaal te maken. Dat is niet omdat ik de wethouders onrecht wil doen, maar omdat de voortgang van de vergadering ook aandacht vraagt. Ik krijg oogcontact. Het wordt me niet heel erg kwalijk genomen. Dank jullie wel. Ik schors deze vergadering voor een kort moment.

4. Bespreking van het coalitieakkoord 2026-2030: Wendbaar, weerbaar en betrouwbaar

VOORZITTER: Zou ik u mogen vragen om uw onderlinge beraadslagingen te staken. Dank u wel. Ik heropen deze vergadering bij agendapunt 6: de bespreking van het coalitieakkoord. U weet dat al, maar niet iedereen die zit te kijken weet dat, maar we gaan dat in een aantal fases doen. We gaan eerst de heer Van Gils vragen als formateur van het college om een toelichting te geven over de proces. Dan krijgen we de vier fractievoorzitters van de onderhandelende partijen het woord om per partij een toelichting te geven. Dan gaan achtereenvolgens de partijen die niet in de coalitie zitten daarop reageren, al dan niet met vragen. Als het nodig is, schorsen we dan kort, zodat de vier fractievoorzitters kunnen overleggen. Dan is het debat over het coalitieakkoord afgerond, tenzij u nog vindt dat u daar langer over moet praten. Dat kan altijd, want zoals u weet, u gaat over de orde van de vergadering. Ik ben slechts uw scheidsrechter. Dat gezegd hebbende, kijk ik naar de heer Van Gils met de vraag of hij een korte toelichting zou willen geven over het formatieproces.

- **Toelichting formateur**

DE HEER VAN GILS (FORMATEUR): Dank u wel, voorzitter, graag. Ik zal dit kort doen. Op 9 april waren we hier samen voor een raadsbijeenkomst naar aanleiding van het verslag van de informateur. Op voorstel van de fractie van Soest2002 heeft de raad ingestemd om mij aan te wijzen als formateur. Op 11 april zijn we gestart met gesprekken tussen Soest2002, PRO, D66 en POS. Dat betrof toen een kennismaking, een eerste verkenning en een procesafspraken. Daarbij kwam het dossier De Oude Tempel aan de orde, om te kijken of dit een mogelijke blokkade was voor de rest van het proces. Er is een separate sessie geweest met ambtelijke experts om te kijken wat de stand van het dossier was. Na een goed gesprek daarover tussen de partijen heeft POS geconcludeerd dat er een te grote blokkade was voor verdere deelname aan de onderhandelingen en deel te nemen aan de coalitie. Ondanks grote bereidwilligheid van alle partijen, ook van POS, om tot een gemeenschappelijke lijn te komen, bleek dat niet mogelijk en betekende dit dat POS afhaakte. U heeft dat op 21 april kunnen lezen in een persbericht van POS en van de overige partijen. De andere onderhandelende partijen hebben toen besloten om het alternatief, wat in de brief van de informateur stond, te onderzoeken. Daarom heeft Soest2002 contact opgenomen met de fractievoorzitter van GGS en gevraagd of er bereidheid was om deel te nemen aan het vormen van een coalitie. Twee dagen later nam GGS al deel. Voordat er werd verdergegaan met de interne onderhandelingen, is er besloten om te praten met externe partijen. In drie dagdelen is er gesproken met vertegenwoordigers van de Jongerenraad, van woningcorporaties, van de Participatieraad uit het Sociaal Domein, met de ondernemersvereniging, cultuurpartijen, welzijn en sport. Daarmee hadden ze een overzicht van allerhande partners in Soest. En dit op een moment dat er nog niets op papier stond werd er gevraagd wat zij ervan vonden. Het ging niet over wat de onderhandelende partijen wilden, maar wel over hun wensen en zorgen. Over hun plannen en initiatieven, zodat de onderhandelende partijen daar gebruik van konden maken. De opbrengst hiervan zit, en voor diegenen die erbij zijn geweest zal dit herkenbaar zijn, verwerkt in dit akkoord. En is daarmee een eerste uitdrukking van een bestuursstijl. We willen openstaan voor de samenleving en voor de initiatieven en signalen die er zijn. In het proces heb ik als formateur nog gesproken met de burgemeester en met de gemeentesecretaris, Leontine. De coalitiepartijen hebben met de burgemeester gesproken over de portefeuilleverdeling, de do's en don'ts en aandachtspunten daarbij zijn, over de rolverdeling en de portefeuilles van de burgemeester, zijnde veiligheid en handhaving. Als je niet oppast, zou dat over de rand kunnen vallen of te weinig aandacht krijgen. En dat is onhandig. De coalitiepartijen hebben gekozen voor een akkoord op hoofdlijnen, dus niet in detail, om ruimte te hebben om met de organisatie en uw raad aan de slag te gaan. Maar vooral om aan de slag te gaan met de samenleving, de inwoners en de ondernemers daarbuiten. Dat betekent dat je niet alles dichttimert. Dat betekent ook dat gesproken is over financiële uitgangspunten en spelregels, maar er staat geen complete financiële paragraaf in. Want dat zou betekenen, kijkt u naar wat er met kabinet gebeurt, dat dat ineens in de samenleving op allerlei terreinen al tot acties of tot veronderstellingen leidt. Er zit ook nog onzekerheid in. Ik zag vandaag nog dat er weer aanpassingen zullen gebeuren in het gemeentefonds. Dus er zijn nog onzekerheden. Dan is het goed dat het nieuw college dit voorbereidt met de ambtelijke organisatie, waarin ruimte is om er financiële consequenties aan te verbinden, zodat er achteraf geen dingen moeten gerepareerd worden. Er is oog geweest voor de bestuursstijl. Hoe gaan we om met de raad? Hoe gaan we om met partijen en partners in de stad? Hoe gaan we om met wijken en dorpen? Hoe zorgen we dat die externe oriëntatie zowel van de bestuurders, maar ook van de organisatie, versterkt kan worden? Dat zijn de hoofdpunten. Ik dank de coalitiepartijen, in het bijzonder Soest2002, voor de hele constructieve en zeer intensieve samenwerking en de getoonde verantwoordelijkheid. Het was een proces dat ook leidde tot onderling kennismaken. Sommigen kenden elkaar goed, anderen wat minder of helemaal niet of nauwelijks. Dat betekende dat wethouderskandidaten die deel uitmaakten van het onderhandelsteam, elkaar leerden kennen, samen bespraken en meeschreven aan het akkoord waar ze, als u daarmee instemt, voor aan de lat gaan staan om dat uit te voeren. Dat lijkt een goede en intensieve start met elkaar. Tenslotte dank ik uw raad voor het vertrouwen dat u in mij heeft gesteld als formateur. Last but not least, dank u wel voor de geweldige ondersteuning van uw griffier, Marcella van Esterik, en van Bob Boersma. Bob was de liaison naar de gemeentelijke organisatie, adviseur en in een aantal terreinen ook redacteur. En achter Bob zaten veel mensen in de organisatie, die het mogelijk hebben gemaakt om dit in een

redelijk korte termijn te doen. Ik vond het een boeiende, intensieve klus. Je leest in de kranten dat het niet overal zo goed en snel gaat. Ik wens u als raad en het nieuwe college veel succes in dat wat ik in de afgelopen twee maanden heb mogen ontdekken, namelijk een heel mooi Soest. Maak het nog mooier. Dank u wel.

VOORZITTER: Dank u wel, meneer Van Gils. Ik weet niet of er nog inhoudelijke vragen over formatieproces en aan de heer Van Gils. Dat lijkt niet het geval. Dan geef ik nu de gelegenheid aan de heer Boks, namens Soest2002, om een korte toelichting te geven vanuit Soest2002.

- **Inhoudelijke toelichting**

DE HEER BOKS (SOEST2002): Voorzitter, allereerst wil ik namens Soest2002 onze dank uitspreken aan Arjan van Gils. Arjan, jij was informateur, formateur, maar vooral een uitstekende procesbegeleider. Deskundig, inspirerend en steeds gericht op voortgang, zorgvuldigheid en verbinding. Dank je wel. Daarnaast past ook een woord van dank richting POS. Zij hebben in de beginfase intensief mee gesproken en waardevolle inbreng geleverd. Die inbreng is niet verloren gegaan. Uiteindelijk is POS afgehaakt op een onderwerp dat voor hen wezenlijk is en dat respecteren wij. Ook andere fracties hebben in de aanloop hun stem laten horen. Dat zorgt ervoor dat we vanavond geen akkoord bespreken dat in een bubbel is geschreven, maar een stuk waarin geluiden uit de raad en zeker ook uit de samenleving herkenbaar zijn terug te vinden. Een bijzonder woord van dank aan de betrokkenen die namens de Soester sportverenigingen, ondernemers, maatschappelijke partners, cultuurpartners en de woningbouwcorporaties tijd hebben gemaakt om met ons in gesprek te gaan. Dank daarvoor en we zullen in gesprek blijven. Dank ook aan de burgemeester, de gemeentesecretaris en de leden van het managementteam. Tot slot wil ik specifiek Bob Boersma en onze griffier Marcella bedanken voor hun inzet. Jullie stonden bijna 24/7 voor ons klaar. Dank je wel. De afgelopen weken hebben vier partijen samen aan tafel gezeten: Soest2002, Progressief Soest, D66 en GGS. Vier partijen met een eigen kleur, een eigen achterban, een eigen verhaal. Dat is geen zwakte, dat is de kracht van dit akkoord. We hebben niet geprobeerd onze verschillen weg te poetsen. We hebben opgeschreven wat we samen willen dragen en waarmaken. We hebben bewust ruimte gelaten voor de accenten waarin we van elkaar verschillen. Die uitwerking doen we hier in deze raad in de komende vier jaar. Aan u allen in deze raad wil ik vooral meegeven dat dit een akkoord is op hoofdlijnen, maar zeker geen gesloten boek. Het is nadrukkelijk bedoeld om er samen verder aan te schrijven. Voor Soest 2002 stonden in de onderhandelingen twee hoofdthema's centraal. Het eerste is wonen. We vinden het essentieel dat er voldoende woningen beschikbaar komen voor Soesters, jong en oud, voor starters, gezinnen, senioren, mensen met een zorgvraag en inwoners in een kwetsbare positie. Hoe we dat precies invullen, werken we in de komende periode verder uit. Maar de richting is duidelijk: meer ruimte voor passend wonen in Soest en Soesterberg met oog voor doorstroming, betaalbaarheid en verschillende woonbehoeften. Het tweede thema gaat over onze bestuursstijl. Onze basishouding is: ja, mits. De vraag: wat kan wel? Of nog herkenbaarder het ouderwetse: wat kan ik voor u doen? Dat vraagt iets van ons als politiek, maar ook van de organisatie. Bij het schrijven van dit akkoord hebben we daar daarom nadrukkelijk gekeken naar onze houding ten opzichte van regels. De keuze voor 'ja mits' riep de vraag op: hoe voorkomen we dat dat wordt uitgelegd als: we nemen het niet zo nauw met de regels? Voor ons is het antwoord helder. We willen af van paarse krokodillen en onnodige rompslomp. Maar we erkennen tegelijk dat regels ook een beschermende rol hebben voor de natuur, voor omwonenden en voor andere belanghebbenden. Daarom is dit akkoord geen uitnodiging om het recht op te rekken. Hier is een uitnodiging om waar regels knellen in de raad opnieuw naar het beleid en de kaders te kijken. 'Ja mits' betekent voor ons denken vanuit oplossingen binnen de wettelijke kaders, met oog voor de geest van de regelingen en voor juridisch houdbare besluiten. En voorzitter, als we die houding serieus nemen, dan vraagt dat ook iets van onszelf als raad. Niet alleen spreken over inwoners, maar waar mogelijk ook vaker zichtbaar en laagdrempelig aanwezig zijn voor alle inwoners, wie dan ook. Het college neemt daarin haar eigen rol. Wat Soest2002 betreft is het de moeite waard, als we samen verkennen in deze raad, om vormen te verkennen die eenvoudiger, dichterbij en minder formeel zijn. En daar als raad gericht over doorpraten, bijvoorbeeld in een kleine

wergroep. Die uitnodiging ligt bij deze in de raad. Voorzitter, het onderhandelingsproces was zeer plezierig. Ik heb daar eerlijk gezegd van genoten. Als dat een voorbode is voor de komende jaren, stemt dat tot optimisme. Die goede sfeer willen we ook in de samenwerking met u als raad vasthouden. Open, constructief en met respect voor verschillen in politieke kleur. De beantwoording van de vele schriftelijke vragen die wij gisteren binnenkregen was een flinke klus, maar inhoudelijk heeft die beantwoording ons geen moeite gekost. Het is mooi om te zien dat het akkoord zo zorgvuldig is gelezen door u allen. Dat helpt om het gesprek van vanavond meteen een slag dieper te voeren. Tot slot, dit akkoord is niet alleen van Soest2002. Het is een gezamenlijk akkoord van Soest2002, ProgressiefSoest, D66 en GGS. Mijn collega's zullen zo hun eigen accenten benoemen. En minstens zo belangrijk: dit akkoord krijgt zijn echte betekenis pas in de manier waarop we het samen, coalitie en niet coalitie, in deze raad en in onze dorpen gaan invullen. Dank u wel.

VOORZITTER: Dank u wel, meneer Boks. We zitten nu in de formele raadsvergadering. Dus het klappen hoeft niet meer. Dat heeft u nu gehad, voor de komende periode bent u daarvan af. Dan kijk ik naar mevrouw Suijkerbuijk, die als fractievoorzitter van Progressief Soest het woord voert.

MEVROUW SUIJKERBUIJK (PRO): Moet ik wel beginnen met dat ik jammer vind dat ik geen applaus krijg aan het eind. Ik dacht dat ik eindelijk eens een de keer de boost zou krijgen die ik nodig heb. Jammer. 'Wij willen een gemeente zijn die naast mensen staat. De mens staat centraal bij iedere hulpvraag'. Eén van de mooiste zinnen uit het akkoord wat mij betreft. Het laat zien hoe wij de rol van de gemeente zien, dienstbaar. En hoe wij een progressievere weg zijn ingeslagen. Ook al hebben wij er absoluut voor gekozen het roer niet volledig om te gooien. Er is al veel beleid opgesteld, vele onderzoeken gedaan en met de ambtenaren is er hard gewerkt aan een stabielere organisatie. Het is nu tijd om de boel ook daadwerkelijk uit te voeren. Ik wil graag beginnen met de niet-coalitiepartijen te bedanken voor hun geduld. Ik heb zelf ervaren hoe frustrerend het is om de onderhandelaren in een zwarte doos te zien verdwijnen, om vervolgens maar braaf te wachten met welk duiveltje ze weer uit de doos komen. Ik hoop van harte dat u na het lezen van het akkoord, het duiveltje vond meevallen en misschien zelfs op veel vlakken het eens kan zijn met dit hoofdlijnenakkoord. Ik ben er trots op dat er daadwerkelijk een hoofdlijnenakkoord ligt. Maar ook heel begrijpelijk dat u zich misschien afvraagt wat we nu willen. Wij willen een groener dorp, een beter bereikbare overheid zoveel mogelijk bouwen voor onze eigen inwoners. En het belangrijkste: vertrouwen geven aan onze inwoners. Minder regels en met maatwerk, mochten de kaders toch knellen met de zorgtaken die wij hebben als overheid. De rest, wat allemaal niet genoemd is in dit akkoord en waar nog wel keuzes over moet worden gemaakt, en als u het niet terugvindt, mag u ervan uit gaan dat alle 29 raadsleden daarover straks uitgebreid in discussie gaan en een keuze over maken. Er wordt veel gevraagd van de onderhandelende partijen. Het is namelijk makkelijk om snel weg te zakken in het machtsplusje, zeer comfortabel. In een letterlijk achterkamertje de zaken al lekker dichttimmeren, want je hebt toch met zijn allen een meerderheid. Op deze manier krijg je toch wel een stuk meer gedaan van je verkiezingsprogramma. Toch hebben wij ervoor gekozen om dat niet te doen. Dat het een akkoord is op echte hoofdlijnen is voor een groot deel te danken aan de heer Boks. Mijn complimenten hoe jij in sneltreinvaart ons een gevoel van vertrouwen en saamhorigheid hebt weten aan te kweken. Ik heb dit in acht jaar politiek nog niet mogen meemaken. Wij gunnen elkaar de pareltjes en hebben het zuur ook echt eerlijk verdeeld. Mij was voorafgaand aan de onderhandelingen door meerdere mensen verteld dat onderhandelen ontiegelijk hard werken is. Je de kaarten vooral dicht bij de borst moest houden en niet raar moest opkijken als er af en toe iemand boos met de vuist op tafel zou slaan. Van al dit alles is maar één ding daadwerkelijk uitgekomen. En ware het niet dankzij Bob Boersma en Marcella van Esterik, dan hadden we nog tien keer zo hard moeten werken. Zonder jullie had dit akkoord er waarschijnlijk pas over een maand gelegen. Zonder de enorme hoeveelheid kennis van Bob was het inhoudelijk bij lange na niet zo sterk geweest. Dank jullie wel daarvoor. Die prettige samenwerking was geen doel op zich, maar heeft wel geleid tot een sterker akkoord. Een progressiever akkoord waarin onze ambities en prioriteiten goed herkenbaar zijn. Met een mobiliteitsbeleid dat veiligheid vooropstelt en afschaalt naar 30 kilometer per uur als 50 niet veilig kan. Met aandacht voor het gevoel van veiligheid voor fietsers in het donker, dat vooral voor

vrouwen een grote horde is. Waarin wij de kwetsbaren in onze samenleving beschermen wanneer bezuinigingen nodig zijn en wij de Soester biodiversiteit vergroten, onder andere door het streven naar een gifvrije gemeente. Een akkoord waarin we laten zien onze verantwoordelijkheid te willen nemen voor de planuitval in het RES en niet de moeilijke en impopulaire beslissingen aan de provincie overlaten. Ook dat is een betrouwbare overheid en ook dat is doen wat nodig is. Dan rest mij verder de laatste woorden aan onze formateur Arjan van Gils. Dank je wel voor je inzet deze afgelopen weken. Voor je vermogen om de Soester realiteit in een groter perspectief te plaatsen en zo te zorgen voor een steviger, onderbouwd akkoord. Dank je wel. Ik hoop dat de plannen vanavond niet alleen worden beoordeeld op wat eenieder van ons er individueel graag had ingezien, maar vooral op de gezamenlijke basis die er nu ligt. Ik zal me hard blijven maken de aankomende vier jaar, om in deze gezamenlijkheid met de gehele raad plannen te blijven maken voor deze gemeente. Dank jullie wel.

VOORZITTER: Applaudisseer maar. Ze heeft erom gevraagd. Ik weet niet of u het ook nodig heeft. Meneer Ter Beek namens de fractie van D66.

DE HEER TER BEEK (D66): Voorzitter, dank u wel. Voorzitter, collega's, inwoners, het overdrachtsdocument was vrij duidelijk. Er ligt veel werk op ons te wachten. Daarom is D66 zo blij met een akkoord op hoofdlijnen. Het is verleidelijk om een lange lijst te maken van wensen en ambities die allemaal gerealiseerd moeten gaan worden. Maar daar lijkt deze tijd niet rijp voor. Eerst doen wat nodig is in plaats van alleen opschrijven wat mooi klinkt. Wij zijn deze gesprekken ingegaan met het idee van een andere samenwerking. We hebben serieus gekeken of een coalitie met POS een mogelijkheid was, maar helaas is dat niet gelukt. Daarom veel dank aan GGS, die toen bereid was om in te stappen, mee te doen en verantwoordelijkheid te nemen. Daarbij is het heel mooi om te zien hoe de samenwerking tussen Soest2002 en GGS weer aan een nieuw hoofdstuk is begonnen. Dank aan de onderhandelaars. Dank, Arjan, als formateur. Dank, Marcella. Dank, Bob, voor de ondersteuning. Fijn om zo open en eerlijk met elkaar aan tafel te hebben gezeten, zonder het gevoel te hebben dat er politieke spelletjes gespeeld worden. Of waarbij wij het gevoel hebben gehad dat wij ze moesten gaan spelen. Voorzitter, D66 gelooft niet in politiek als een vuurpijl. Vuurpijl is veel kabaal, een kort moment van pracht en daarna blijft er niet zo veel meer over dan een dwarrelend houtje wat naar beneden komt dwarrelen. Wij kiezen voor het langere, voor iets wat langer meegaat, voor beleid dat uitvoerbaar is, voor duidelijkheid, voor een overheid waarop inwoners, ondernemers en organisaties kunnen vertrouwen. In de gesprekken die wij hebben gevoerd met die organisaties, verenigingen en maatschappelijke partners kwam dat steeds terug. Zij zeiden allemaal hetzelfde: "Vertrouw ons, want wij weten wel wat we doen. Geef ons duidelijkheid. Geef ons op tijd richting en geef ons waar mogelijk ook middelen om die keuzes te gaan maken." Dat Soesters cement moet de ruimte krijgen om sterker te worden. Soms vraagt dat om nuance, maar soms vraagt het om een heldere norm en een duidelijke koers. Niet alles hoeft maatwerk te zijn. Die duidelijkheid maakt een overheid betrouwbaar. Natuurlijk hebben wij bij het opstellen van het akkoord ook wel eens de vraag gesteld en gekregen: waar is dan die financiële paragraaf? Die staat hier niet letterlijk in en dat is een bewuste keuze. Dit is een akkoord op hoofdlijnen, geen verkapte begroting. De financiële keuzes, wat doen we nu, wat later en wat misschien niet, maken we nog bij de Kadernota, begroting en uitvoeringsplan 2027. Dan maakt de raad de afwegingen tussen ambities, dekking en prioriteiten. Dit akkoord geeft richting. De concrete financiële uitwerking maken we samen in de P&C-cyclus. Ik weet niet of meneer Baks er nog, maar sorry voor de afkorting. Waar mag u ons dan als D66 over vier jaar op aanspreken? De kern van dit akkoord is bouwen. Bouwen aan woningen, maar ook bouwen aan de gemeenschap. Bouwen aan een sterke organisatie. Dat doen we in een tijd van beperkingen. Want sommige beperkingen kunnen we oplossen en anderen zullen we moeten accepteren. De titel van dit akkoord is dan ook 'Wendbaar'. Wendbaar genoeg om mee te bewegen met veranderingen. Weerbaar genoeg om tegenvallers op te vangen. En betrouwbaar genoeg, zodat inwoners weten waar ze aan toe zijn. Wendbaarheid betekent namelijk niet dat je de wind kunt tegenhouden. Wendbaarheid betekent dat je leert dansen op de wind. Zeker in een wereld waarin ontwikkelingen elkaar steeds sneller opvolgen. Of zoals in de podcast 'Betrouwbare bronnen' vaak wordt benoemd: een akkoord is al verouderd op het moment dat de inkt droog is. Voorzitter, ik rond af.

Ondanks dat dit akkoord op hoofdlijnen is geschreven, vinden wij het wel ambitieus. Ambitieus omdat het kiest voor degelijkheid, daadkracht en duurzaam. Omdat het niet alleen vooruit wil, maar ook wil standhouden. Wij nodigen iedereen uit om daar van harte aan mee te bouwen. Dank u wel.

VOORZITTER: Het sterft vanzelf uit. Meneer Paauw, GGS.

DE HEER PAAUW (GGS): Voorzitter, dank u wel. Om te beginnen, wens ik namens de fractie Arjan van Gils hartelijk te danken voor de begeleiding, maar vooral Marcella van Esterik, onze griffier en Bob Boersma, de allesweter in dit bedrijf, die ons heel goed hebben begeleid in het hele proces. Dank jullie wel. Zonder jullie was het niet gelukt. Onze fractie is zich ervan bewust dat we het na de verkiezingen van maart jongstleden rustig aan moesten doen. Onze speerpunten waren niet overgekomen en wij moesten daarmee leren leven. Zo hebben we ons ook zeker in het begin opgesteld en we waren zoekende naar hoe we daarmee om moesten gaan. Maar dat was niet nodig, want de onderhandelende partijen hadden daar al rekening mee gehouden. Zij wisten dat het voor ons gevoelig lag als er wordt gezegd dat je hele grote plannen hebt voor een polder. Maar gelukkig hadden ze daar al rekening mee gehouden. Uiteindelijk ging dat precies zoals wij het eerste gesprek hadden gevoerd met de informateur. Wij wilden eerst alle bestaande plannen prioriteren en uitvoeren, want dat zal al moeilijk genoeg zijn. Er zijn in onze plancapaciteit voldoende binnenstedelijke plekken om woningbouw te versnellen. Alleen, we zitten wel in een tijd waarin we steeds worden teruggefloten door de hoge bouwkosten. Mensen die het niet rond kunnen krijgen in hun businesscase. Er is de netcongestie. Kortom, iedereen vindt dat we moeten bouwen. Maar hoe dan? Hoe moeten we langzaam stappen zetten? Daarom zijn we blij dat er een ander licht is gekomen op hoe we met elkaar omgaan om dat bouwen toch te kunnen realiseren. Er zijn altijd een aantal zaken waar je rekening mee moet houden. Als je wilt bouwen, moet je ook aan natuurontwikkeling doen. Dat ben je verplicht. Dat was geen onderwerp van gesprek. Dat was voor iedereen vanzelfsprekend en gaf ons veel vertrouwen in deze coalitie. Daarnaast zijn er nog andere zaken die we goed moeten bekijken. Moeten de huidige parkeernormen blijven bestaan? Moeten we ook kijken naar de woonwerkbalans in dit dorp? Kortom, allemaal zaken waar we als raad nog mee te maken krijgen. De woningbouwcrisis is een belangrijk item in dit geheel. Maar vergeet niet dat we afhankelijk zijn van een aantal andere zaken. De energietransitie is nog in volle gang en we zullen prioriteiten moeten stellen. Veel zal afhangen van de financiële mogelijkheden die wij als raad straks beschikbaar stellen en wat er zal komen uit Den Haag. Met al die zaken moeten we rekening houden. Als de middelen ontbreken, zullen we financiële kaders die we hebben vastgelegd in dit coalitieakkoord moeten bekijken. Hoe gaan we daar verder mee om? Zo werkt politiek. Stapje voor stapje wil je verder. Maar niet alles kan. Dat moeten we ons realiseren. Voorzitter, ik sluit af. Het applaus wat u straks allemaal gaat geven aan mij, geldt voor de hele operatie. Ik doe voor de derde keer mee aan coalitieonderhandelingen. Deze keer ging het heel soepel. Het soepelst van allemaal. We hebben een mooi akkoord waar iedereen mee uit de voeten kan. De fractie van GGS is blij en ziet met belangstelling de verdere uitwerking tegemoet, die het nieuwe college straks in november gaat presenteren bij de begroting. Voorzitter, dank u wel.

- **Reacties vanuit de partijen**

VOORZITTER: Dames en heren, we hebben van tevoren afgesproken dat iedereen daar een korte reflectie daarop geeft. We hebben in het fractievoorzittersoverleg afgesproken dat we beginnen met de partij die met minste aantal stemmen heeft. Dat is Volt. Ik geef hen als eerste het woord.

DE HEER LOBBES (VVD): Voorzitter, punt van orde. Dat was volgens mij niet wat we hebben afgesproken in het fractievoorzittersoverleg.

VOORZITTER: Dat dacht ik wel, maar als u het anders wilt, vind ik het ook goed.

DE HEER LOBBES (VVD): De dames naast mij geven mij gelijk. We hadden afgesproken eerst de grootste partij.

VOORZITTER: Oké, dat maakt mij niks uit. Ik heb het lijstje opgesteld, dus dan mag u als eerste. Als u dan gelijk meewerkend voorman bent, kunt u ook het spreekgestoelte ertussen schuiven. Maar u mag ook daarheen lopen.

DE HEER LOBBES (VVD): Niks wendbaarheid, voorzitter. Gewoon: Afspraak is afspraak. Voorzitter, de fractie van de VVD heeft het coalitieakkoord met interesse gelezen. Eerlijk gezegd leest het eerder als een ambtelijk overdrachtsdocument dan als een politiek akkoord tussen partijen die na stevige onderhandelingen duidelijke keuzes hebben gemaakt over onderwerpen waar de onderlinge verschillen groot zijn. Onze grootste zorg zit niet in wat er wel in het coalitieakkoord staat, maar in wat er niet in staat. Wij hebben eerder al onze zorgen geuit over de stabiliteit binnen fracties van partijen in deze coalitie en de stabiliteit tussen partijen in deze coalitie. Na het lezen van dit coalitieakkoord zijn deze zorgen eerder toegenomen dan afgenomen. Er wordt gesproken over een akkoord op hoofdlijnen. Voor ons voelt het meer als het vermijden van lastige keuzes over onderwerpen waar de meningen van de partijen sterk uiteenlopen. Denk aan windturbines, woningbouw, locaties en het aandeel sociale huur. Wat ons betreft is dat geen bestuurlijke wendbaarheid, maar uitstel van keuzes. En uitstel creëert onzekerheid voor de inwoners van Soest en Soesterberg. Overigens ondersteunen wij de ambitie van de coalitie om te doen wat nodig is. Waar hebben we dit toch eerder gehoord? Wat betreft de financiën blinkt het akkoord ook uit in vaagheid. De weinig concrete punten die wel in het akkoord staan, zijn niet voorzien van een deugdelijke financiële onderbouwing en de opsomming van uitgangspunten in het hoofdstuk financiën zijn stuk voor stuk open deuren. In het hoofdstuk sociaal domein komt het woord eigen verantwoordelijkheid niet voor. Wel veel ruimhartige ondersteuning, maar niet welke plichten daar dan tegenover staan. Gaan rechten en plichten niet hand in hand? Voorzitter, dit akkoord noemt zichzelf 'Wendbaar, weerbaar en betrouwbaar'. Maar zonder duidelijke keuzes is het vooral kwetsbaar. De VVD ziet te weinig richting, te veel uitstel en te grote verschillen die niet worden overbrugd. Daarmee groeit onze zorg dat deze coalitie de stabiliteit mist die Soest nodig heeft. Voorzitter, je kunt niet wendbaar en weerbaar zijn zonder keuzes te maken. En juist dat heeft deze coalitie nu al nagelaten.

VOORZITTER: Dank u wel, meneer Lobbes. Ik geef het woord aan de heer Stormbroek van de fractie van POS.

DE HEER STORMBOEK (POS): Voorzitter, dank u wel. Allereerst dank aan formateur Arjan van Gils en de vier onderhandelende partijen voor het werk dat is verricht. Coalitieonderhandelingen zijn intensief, vragen tijd, energie en politieke afwegingen. Voor POS is deze avond bijzonder. We hebben aanvankelijk aan tafel gezeten met intentie om ook verantwoordelijkheid te nemen voor Soest en Soesterberg. Dat is uiteindelijk niet gelukt en dat betreuren wij. Veel mensen, ook collega-raadsleden van andere partijen, hebben aangegeven ons besluit jammer te vinden. Dat waarderen wij. Tegelijk moeten we eerlijk zijn. Het project Oude Tempel werd expliciet onderdeel van de Route Vooruit en daar ontstond een fundamenteel probleem voor onze achterban, voor onze fractie en voor onze geloofwaardigheid als politieke partij die haar oorsprong vindt in het verzet tegen deze plannen. Omdat voor POS een fundamenteel dossier op tafel lag, hadden wij voldoende concrete basis nodig om politiek verantwoord verder te kunnen onderhandelen. En die basis was op dat moment zo vroeg in de onderhandelingen onvoldoende. Toen op korte termijn een beslissing van ons werd verlangd over verdere deelname, konden wij haast niet anders dan concluderen dat doorgaan op dat moment niet verantwoord was. Wij staan nu dus voor een realiteit die anders is dan verwacht. Maar die realiteit vraagt ook om helderheid. Want wie een akkoord op hoofdlijnen presenteert, presenteert ook open eindes. En die open eindes verdienen aanscherping. Het akkoord heet 'Wendbaar, weerbaars betrouwbaar'. Maar het roept de vraag op: wendbaar voor wie? Want waar de participatieruimte voor inbreng wordt benadrukt, lijken in andere dossiers de politieke kaders al opvallend stevig vast te staan. Welke grote keuzes liggen nu

daadwerkelijk nog open voor politieke beïnvloeding door raad en samenleving? We lezen hele mooie woorden over menselijke maat, participatie, vertrouwen, leefkwaliteit en uitvoeringskracht. Maar we lezen ook forse woningbouwambities. Een expliciete bevestiging van het doorzetten van woningbouw op Oude Tempel en mogelijke buitenstedelijke, buitendorpse uitbreidingsrichtingen. Gaan we dan opnieuw participeren, net als bij de omgevingsvisie? Gaan we het dan bijvoorbeeld wel hebben over bouwen achter de Schans? Of betekent coalitiedeelname van GGS dat de bouw in de polder expres nergens wordt genoemd? Voorzitter, de ambitie om in deze bestuursperiode minimaal 2000 woningen voor te bereiden en te realiseren is fors. Waar komen die woningen? U wilt ook de parkeernorm verlagen. Betekent dat dat die mensen niet meer in hun 30-kilometerstraat mogen parkeren? Hoe realistisch zijn die plannen, gegeven stikstof, procedures, de uitvoeringscapaciteit van de organisatie en de netcongestie? Hoe zit het met het verdeelstation bij de Stadhouderslaan? Waarom kiest u niet voor locatie elf bij de spoorwegdriehoek, die in alle opzichten veel logischer lijkt? Wat zijn de gevolgen van de aansluitstop bij Soesterberg? Gaat u gronden bouwrijp maken in Soesterberg-Noord en Oude Tempel om huizen te bouwen die niet aangesloten kunnen worden op het stroomnet? En over Soesterberg gesproken, de ontwikkelingen rond Defensie bieden kansen, mooie kansen en dat erkennen wij. Maar kansen voor wie en onder welke voorwaarden? Welke randvoorwaarden stelt deze coalitie om leefbaarheid, bereikbaarheid en voorzieningen in Soesterberg daadwerkelijk te beschermen, zodat niet alleen de Defensierterreinen, maar ook Soesterberg zelf wordt versterkt? Ook financieel zien wij spanning. De coalitie schetst zelf een zorgelijke financiële uitgangssituatie en tegelijkertijd worden stevige ambities uitgesproken. Maar welke ambities sneuvelen als het financieel tegenzit? Wanneer houdt het inzetten van reserves op en beginnen structurele politieke keuzes? Kunt u vandaag uitsluiten dat de inwoners uiteindelijk via een hogere OZB meer gaan betalen dan alleen inflatiecorrectie? We lezen ook veel over grip op het sociaal domein. Maar grip mag geen synoniem worden voor verschraving. Wat betekent dit concreet voor jongeren, ouderen en kwetsbare inwoners? Wat betekent het voor de wachtlijsten bij MetMaya? Voorzitter, uiteindelijk gaat het niet alleen om politieke ambities, het gaat ook om bestuurlijke realiteit en uitvoerbaarheid. Als we externe inhuur gaan beperken, hoe zorgen we er dan voor dat we vaste krachten aanwerven die het werk moeten doen? Of hoeft het werk enkel op hoofdlijnen te gebeuren? Voorzitter, POS zal deze coalitie niet benaderen vanuit emotie over het recente verleden, maar vanuit verantwoordelijkheid voor de toekomst. Constructief waar het kan. Kritisch waar het moet. Dank u wel.

VOORZITTER: Dank u wel, meneer Stormbroek. U sprak namens de fractie van POS. Meneer Dieters namens de fractie van Forum voor Democratie. Ik was in het begin abusievelijk vergeten te zeggen dat de heer Van Nimwegen vandaag helaas verhinderd is. Daarom bent u in uw eentje, dus dat gaan we straks bij de stemming merken.

DE HEER DIETERS (FVD): Voorzitter, waar het coalitieakkoord raakvlakken heeft met het verkiezingsprogramma van Forum voor Democratie, zullen wij het coalitieakkoord zoveel mogelijk ondersteunen. Wij zien bijvoorbeeld een paragraaf over verregaande burgerinspraak. Als dat richting wijkraden gaat of misschien zelfs richting het meebeslissen van burgers, zullen wij dat ondersteunen. Wij zien in het hele coalitieakkoord ruimte voor de gehele gemeenteraad, niet alleen voor de partijen die in de coalitie zitten. Dat is in het belang van de burgers en ondernemers van Soest en Soesterberg. Dat is wat ik heb over het akkoord. Dank u wel, voorzitter.

VOORZITTER: Dank u wel, meneer Dieters. U sprak namens Forum voor Democratie. Mevrouw Willems namens de fractie van het CDA.

MEVROUW WILLEMS (CDA): Dank je wel, voorzitter. Laat ik beginnen met een aantal complimenten aan de formerende partijen. Het is goed om te zien dat in korte tijd een coalitieakkoord tot stand is gekomen. Dat verdient waardering. Ook de keuze voor een akkoord op hoofdlijnen verdient een compliment. Het CDA heeft daar in de gesprekken met de formateur ook voor gepleit. Een akkoord op hoofdlijnen doet recht aan de verkiezingsuitslag, aan de breedte van deze raad en aan de ruimte die nodig is om het debat de komende jaren ook echt hier in de raad

te voeren. Snelle beantwoording van de ingediende vragen naar aanleiding van het akkoord is prettig. De antwoorden laten zien dat er nog veel in te vullen is. Tegelijkertijd wil het CDA aan het begin één punt nadrukkelijk markeren en dat is netcongestie. Het is goed dat dit in het akkoord wordt genoemd, maar wat ons betreft wordt nog onvoldoende zichtbaar hoe groot dit probleem kan worden. Congestie is niet zomaar een technisch punt. Het kan ertoe leiden dat plannen voor woningbouw, voorzieningen, bedrijvigheid, verduurzaming en maatschappelijke ontwikkeling simpelweg niet of niet op tijd kunnen worden uitgevoerd. Daarom heeft het CDA hier kritische vragen over gesteld. Die vragen zijn inmiddels beantwoord, maar nemen de zorg niet weg. Want als de ruimte op het elektriciteitsnet onvoldoende blijkt, wat is dan plan B? Welke keuze maakt de coalitie dan? Hoe voorkomt zij dat plannen voor inwoners en ondernemers worden gefrustreerd door bovenliggende landelijke prioriteiten, zoals bijvoorbeeld de uitbreiding van Defensie in Soesterberg? Voorzitter, het CDA herkent in dit akkoord verschillende punten die aansluiten bij onze eigen inzet. Dat is positief. Het CDA is een constructieve partij waar voorstellen bijdragen aan een sterke Soesterse samenleving, aan vertrouwen in inwoners, aan zorg voor wie ondersteuning nodig heeft en aan verantwoord bestuur. Dan zal de coalitie ons aan haar zijde vinden. Vanuit die constructieve houding wil het CDA ook nog enkele kritische kanttekeningen plaatsen. Want een akkoord op hoofdlijnen mag geen akkoord zonder richting worden. Mooie woorden moeten uiteindelijk leiden tot duidelijke keuzes en zichtbare resultaten. Voorzitter, de coalitie stelt wendbaar, weerbaar en betrouwbaar te willen zijn. Dat zijn goede uitgangspunten, maar bij het begrip weerbaar missen wij nog een bredere uitwerking. In het akkoord lijkt weerbaarheid vooral te gaan over het kunnen opvangen van bestuurlijke of financiële tegenvallers. Voor inwoners betekent weerbaarheid echter meer. Het gaat ook over de vraag of de gemeente voorbereid is op noodsituaties die inwoners direct raken. Denk aan langdurige stroomuitval. Dat is geen theoretisch risico, zeker niet gezien de problemen rond netcongestie in onze regio. Voor sommige inwoners is stroom letterlijk van levensbelang, bijvoorbeeld omdat ze afhankelijk zijn van beademing, medische apparatuur of nierdialyse. Dan moet duidelijk zijn waar inwoners terecht kunnen. Het CDA heeft tijdens de verkiezingen gepleit voor ontmoetingsplekken in elke wijk, die ook in noodsituaties een rol kunnen vervullen. Het is goed dat ontmoetingsplekken in het akkoord worden omarmd, maar de uitwerking moet wat ons betreft steviger. Schoolpleinen openstellen voor ontmoeting is waardevol, maar onvoldoende als het gaat om opvang, veiligheid en continuïteit bij calamiteiten. Voorzitter, dan de bestuursstijl. De coalitie spreekt over 'ja, mits' en 'wat kan wel'. Dat klinkt positief, maar het CDA maakt hier een principieel onderscheid. In ons programma spreken we over 'ja, tenzij'. Dat verschil lijkt klein, maar is wezenlijk. 'Ja, tenzij' vertrekt vanuit vertrouwen in inwoners, ondernemers en verenigingen. Het uitgangspunt is dat iets kan, behalve wanneer er een duidelijke reden is waarom het niet kan. Dat geeft duidelijkheid en voorspelbaarheid. 'Ja, mits' legt het accent anders. Dan ontstaat sneller het beeld dat de overheid eerst voorwaarden stelt voordat de inwoners kunnen handelen. Het CDA pleit daarom voor een bestuurscultuur die vertrekt vanuit vertrouwen. 'Ja, tenzij' past ook bij het uitdaagrecht dat vanaf 2028 verplicht wordt voor gemeenten. We zijn benieuwd hoe de coalitie dat in de komende jaren concreet wil verankeren. Over bestuurscultuur gesproken. Het valt het CDA op dat het eerste hoofdstuk van het coalitieakkoord 'bestuur en dienstverlening' vrijwel uitsluitend ingaat op het onderdeel dienstverlening. Er wordt niet ingegaan op de vraag hoe de coalitie naar zichzelf kijkt en hoe het de titel van het akkoord 'Wendbaar, weerbaar en betrouwbaar' op zichzelf toepast, om maar een voorbeeld te noemen. Betrouwbaar bestuur gaat volgens ons over zaken als deskundigheid, objectiviteit, transparantie en integriteit. Een betrouwbaar bestuur kan wat ons betreft alleen worden gerealiseerd door elk potentieel risico rond functieverwarring, belangenverstrengeling, schijn van vooroordeel en toegang tot voorkennis te vermijden. We roepen de aantredende wethouders dan ook op om vanuit deze blik van betrouwbaar bestuur kritisch te kijken naar hun nevenactiviteiten en bij elke vorm van twijfel hun nevenfuncties neer te leggen. Voorzitter, dan wonen. Dat was het thema van de verkiezingen. Veel partijen hebben de kiezer beloofd dat er nu echt snelheid zou worden gemaakt in het woningbouw. In het coalitieakkoord zien we vooral dat eerder ingezette plannen worden voortgezet. Ook wordt woningdelen en verruiming van verhuur genoemd. Dat kan helpen, maar het is geen volledig antwoord op de woningnood. Wat wij missen is duidelijkheid over nieuwe locaties en keuze voor de periode na deze coalitieperiode. Er worden geen nieuwe plekken buiten de rode contouren

aangewezen. Tegelijkertijd wordt ingezet op extra bouwen, verdichten, binnen de rode contouren met de belofte dat groen wordt teruggegeven. Dat roept vragen op. Binnen de rode contouren is de ruimte beperkt. En waar die ruimte er nog is, gaat het vaak om groen. Is het verstandig om groen binnen de bebouwde kom op te geven, terwijl datzelfde groen hard nodig is voor verkoeling tijdens hitteperiodes en wateropvang bij hevige regenval? Het CDA had op dit punt meer duidelijkheid verwacht. Met het lage vertrouwen in de politiek kunnen we het ons niet veroorloven dat we over vier jaar opnieuw aan inwoners moeten uitleggen waarom de woningbouw onvoldoende op gang is gekomen. Voorzitter, breder valt op in het akkoord dat er veel gesproken wordt over plannen maken, participatie organiseren en regelgeving verder uitzoeken. Dat zijn geen verkeerde stappen. Zorgvuldigheid en betrokkenheid van inwoners zijn belangrijk, maar op meerdere punten ontstaat het risico dat het vooral bij praten, onderzoeken en voorbereiden blijft. Juist nu inwoners veel verwachten van de politiek, is uitvoering nodig. Niet alleen verkennen wat mogelijk is, maar keuzes maken. Niet alleen participatie organiseren, maar ook laten zien wat daarmee gebeurt. Niet alleen regels onderzoeken, maar waar mogelijk regels vereenvoudigen. Wat het CDA betreft moet de prioriteit de komende jaren liggen bij drie zaken. Ten eerste, het versoepelen van regels, zodat ondernemers, inwoners en verenigingen makkelijker kunnen doen waar ze goed in zijn. Zij zorgen voor werkgelegenheid, levendigheid en omzien naar elkaar. Ten tweede, een integraal loket voor de meest kwetsbare inwoners die gebruik maken van het sociaal domein, snel en breed uitrollen. Ze mogen niet verdwalen in een woud van regels, loketten en procedures. De ondersteuning moet toegankelijker, menselijker en beter georganiseerd worden. Ten derde, eerlijkheid over wonen. We moeten helder zijn over wat wel en niet lukt en voortvarend werken aan een goede mix van sociale huur, middenhuur, koopwoningen en alternatieve woonvormen. Voorzitter, het CDA begrijpt dat er financiële keuzes moeten worden gemaakt. Daarom moeten we scherp kijken naar wat wenselijk is en wat werkelijk nodig is. Projecten die sympathiek zijn, maar niet bijdragen aan een sterke samenleving, verdienen wat ons betreft geen prioriteit. Het CDA zal de komende periode een constructieve oppositie voeren. We zullen voorstellen steunen wanneer die bijdragen aan een sterke Soester samenleving. Meer vertrouwen in inwoners. Goede zorg voor kwetsbare mensen, voldoende woningen en zorgvuldig beheer van onze leefomgeving. Tegelijk zullen we kritisch zijn wanneer ambities onvoldoende worden uitgewerkt, keuzes worden uitgesteld of belofte aan inwoners niet worden waargemaakt. De coalitie kan op het CDA rekenen waar het algemeen belang wordt gediend, maar zal ons stevig tegenover zich vinden wanneer dat nodig is. Vanuit die houding gaan we deze raadsperiode in. Constructief, kritisch en steeds met het belang van Soest en Soesterberg voorop.

VOORZITTER: Dank u wel, mevrouw Willems. U heeft de afgesproken 3 minuten slechts een tikkeltje overschreden. Ik geef het woord aan mevrouw Van Rooden namens de Partij voor de Dieren. De 5 minuten heeft u ook tikkeltje overschreden. Mevrouw Van Rooden.

MEVROUW VAN ROODEN (PVDD): Het was ongeveer anderhalf A4'tje. Ik zal mijn best doen, 3 tot 5 minuten. Wij zijn blij dat er gekozen is voor een coalitieakkoord op hoofdlijnen, waarbij er ruimte is voor inbreng van buitenaf. Verder willen we onze complimenten overbrengen voor het snelle proces bij het tot stand komen van dit akkoord, zodat we als raad en college voortvarend van start kunnen gaan. Wij zien in dit akkoord een heel aantal mooie positieve punten. Wel hebben we enkele vragen opgesteld over de onderwerpen die ons aan het hart gaan. Graag deel ik deze vragen met jullie. Op bladzijde 7 vonden we het fijn om te lezen dat de aanpak van natuurbranden genoemd wordt. Onze eerste vraag is of er bij deze aanpak ook overleg met Defensie zal plaatsvinden. Op bladzij 9 viel ons, net als het CDA, de zin op: voor nieuwe woningen realiseren we nieuwe natuur. De uitdaging om ruimte voor woningen te vinden is momenteel zo groot, dat er gesproken wordt over het vernietigen van natuurgebieden, zoals het Tempelbos en de polders, om hier plaats voor te maken. Wij vroegen ons af hoe het college in deze situatie verwacht ruimte voor nieuwe natuur te kunnen vinden. Er wordt op deze bladzijde ook gesproken over het vergroten van de biodiversiteit. Onze vraag hierbij is hoe de biodiversiteit vergroot kan worden wanneer er gevestigde ecosystemen weggehaald worden en deze vervangen worden door nieuwe natuur. Hoe leidt het toegankelijker maken van de natuur tot verhoging van de biodiversiteit? Daarnaast staat op dezelfde bladzijde: afspraken in de woondeal blijven leidend. Tegelijk kijken we

ook naar mogelijkheden voor meer sociale en middenhuur. Gezien de nadruk van bouwondernemingen om woningen in het hoger geprijsde segment te realiseren, is het mogelijk om meer waarborgen in te bouwen dat er ook daadwerkelijk betaalbare woningen gebouwd gaan worden waar zo dringend behoefte aan is. En worden hierbij afspraken over een minimaal percentage sociale huur en betaalbare koop als een harde voorwaarde gesteld voor alle nieuwbouwprojecten. Verder vonden we het goed om te lezen dat er ook veel aandacht is voor alternatieve woonvormen en voorrang voor woningbouwcorporaties. Wat betreft de genoemde verlichting bij de route naar Soesterberg, vroegen wij ons af om welk deel van de route dit gaat en welke maatregelen getroffen zullen worden om de negatieve effecten op de natuur, zoals bijvoorbeeld verstoring van dieren, zoveel mogelijk te beperken. Op bladzijde 12 gaat het over de balans tussen recreatie en natuur. Hoe worden de belangen van de natuur hierbij gewaarborgd? Zouden we bijvoorbeeld dit kunnen doen door voldoende rustgebieden voor beschermde diersoorten te creëren waarin recreatie niet gewenst is? Op bladzijde 13 zijn we het volledig eens met het aanstaande college dat duurzame energieopwekking noodzakelijk is. Wel vroegen wij ons af of het of de coalitie voornemens is om in het voorstel voor windturbines bovenwettelijke maatregelen om dieren te beschermen op te nemen, zoals bijvoorbeeld het toevoegen van vogeldetectiesystemen. Dan bladzij 14: fantastisch om te lezen dat de dierenwelzijnsnota geactualiseerd zal worden. Wij leveren hier heel graag een actieve bijdrage aan en willen graag de voorbeelden van gemeenten met uitstekende dierenwelzijnsnota's met jullie delen. De actualisatie stond ook voor 2025 in de begroting. Hoe kunnen we ervoor zorgen dat deze actualisatie het komend jaar wel echt uitgevoerd gaat worden? Onze laatste vraag gaat over het inzetten op hittebestendig worden. Wij hopen dat de coalitie erkent dat voor het creëren van een hittebestendige gemeente, het essentieel is dat we oude bomen beschermen en zoveel mogelijk nieuwe bomen aan gaan planten. Dit waren tot zover onze vragen. Wij hopen op een fijne samenwerking waar niet alleen mensen, maar ook dieren, natuur en milieu de vruchten van kunnen plukken.

VOORZITTER: Dank u wel, mevrouw Van Rooden. U sprak namens de Partij voor de Dieren. Mevrouw Walraven, ChristenUnie.

MEVROUW WALRAVEN-VAN DAM (CU): Dank u wel, voorzitter. Voor ons ligt een coalitieakkoord dat nadrukkelijk inzet op uitvoering. Niet opnieuw grote ambities formuleren, maar doen wat eerder is afgesproken. Dat is op zichzelf een begrijpelijke keuze. Inwoners verwachten immers niet alleen plannen op papier, maar vooral een overheid die betrouwbaar is en waarmaakt wat zij belooft. Tegelijkertijd zien we dat in dit akkoord ook nieuwe punten worden toegevoegd of ambities breder worden gemaakt dan wat nu in de begroting staat. Daarmee ontstaat automatisch de vraag hoe uitvoerbaar en realistisch deze plannen zijn. Voor de ChristenUnie zijn uitvoerbaarheid en betrouwbaarheid dan ook de kern van onze beoordeling van dit akkoord. Dat past ook bij de titel van het coalitieakkoord 'Wendbaar, weerbaar en betrouwbaar'. Want op meerdere plekken doet de coalitie concrete toezeggingen waar inwoners straks iets van mogen verwachten. Een hele dag telefonische bereikbaarheid, ontmoetingsruimten in elke wijk, een burgerberaad, extra ondersteuning voor ondernemers, een sportloket en de richting rondom het Huis van de samenleving. Dat zijn geen vrijblijvende voornemens meer. Dit zijn verwachtingen die inwoners straks bij de gemeente neerleggen. We hebben inmiddels schriftelijke reactie gehad op bijna al onze vragen, dus die benoem ik nu niet meer. We waarderen het dat de fractievoorzitters onze vragen hebben beantwoord. We hebben alleen nog geen antwoord gekregen op de vraag waarom er gekozen is voor het principebesluit voor het hoogspanningsstation op plek tien, terwijl plek elf naar voren kwam als beste optie. De antwoorden op de andere vragen nemen we mee in de komende raadsperiode, wanneer deze onderwerpen aan de beurt zijn. Verder nog wat korte reacties op een paar antwoorden. Het is goed om te horen dat de inzet op kleinschalige opvang niet alleen gaat over noodopvang, maar ook ruimte biedt voor structurele, langdurige oplossingen. De ChristenUnie waardeert de keuze voor kleinschaligheid en voor een benadering die inzet op beheersbaarheid, zorgvuldigheid en maatschappelijke inbedding. Het is goed om te horen dat de functie van bedrijfsfunctionaris binnen de gemeente geborgd is. Daarmee geven we structureel invulling aan het versterken van het contact tussen gemeenten en ondernemers, en aan het

ondersteunen van het lokale ondernemersklimaat. Dat is belangrijk voor de vitaliteit van onze kernen en voor de economische kracht van Soest. Ten aanzien van de winkelstraatmanager begrijpen wij dat dit nog in de verkennende fase is. Belangrijk om eerst goed te kijken wat er precies nodig is en welke vorm daarbij past, voordat er structurele keuzes worden gemaakt. Belangrijk voor de ChristenUnie is dat beide functies bijdragen aan zichtbaar en toegankelijk contact met de ondernemers. Dan de ontmoetingsruimtes in de wijken. Goed om te lezen dat daarbij ook nadrukkelijk rekening wordt gehouden met bestaande informele netwerken in onze samenleving. Als ChristenUnie zien wij dat er vanuit verschillende kerken al veel gebeurt op dit gebied. Bijvoorbeeld vanuit de Open Hof, de Willemien en de Ichthuskerk. Deze bestaande netwerken en initiatieven kunnen van grote waarde zijn bij de verdere uitwerking van dit plan. Tot slot, voorzitter, dit coalitieakkoord legt sterk de nadruk op uitvoering en dat vraagt om iets wat de ChristenUnie steeds zal blijven toetsen. Doen we wat we zeggen en zeggen we wat we kunnen waarmaken? Dat is geen technische vraag, maar een kwestie van vertrouwen tussen overheid en inwoner. We zien in dit akkoord veel herkenbare ambities terug. Aandacht voor leefbaarheid, voor voorzieningen dichtbij, voor een sterke lokale economie en voor een sociale gemeente waar mensen naar elkaar omzien. Tegelijk weten we dat de uitvoering bepaalt of dat ook echt voelbaar wordt in het dagelijks leven van mensen. De ChristenUnie zal daarom blijven sturen op drie dingen: realisme in plannen, zorgvuldigheid in keuzes en nabijheid in de uitvoering. Onze inzet blijft daarbij helder: opstaan voor het goede. Dat betekent dat we blijven kijken naar wat mensen nodig hebben in hun straat, hun wijk en hun leven. En dat we de gemeente blijven aansporen om daarin betrouwbaar, menselijk en rechtvaardig te handelen. Wij zien uit naar de uitwerking van dit akkoord en zullen die constructief kritisch blijven volgen. Dank u wel.

VOORZITTER: Dank u wel, mevrouw Walraven. Tot slot geef ik het woord aan mevrouw Linnartz. Ik had u als eerste het woord gegund, maar het schijnt dat het anders was afgesproken. Maar dat geeft niets. U krijgt alle aandacht die u verdient. De laatsten zullen de eersten zijn.

MEVROUW LINNARTZ (VOLT): Dank u wel, voorzitter. Allereerst complimenten. Complimenten voor de aandacht voor inclusieve participatie, voor de wijkgerichte aanpak en voor het noemen van de jongerenraad. Belangrijk dat u niets verandert om het veranderen. Dat u zoveel mogelijk onze meest kwetsbare inwoners ontziet en dat er voor elk beleidsplan een uitvoerbaarheidstoets laat doen. Volt is uiteraard blij dat u de mogelijkheid biedt om een burgerberaad te organiseren. Het is goed dat u benadrukt dat er nog veel te verkennen is met de gemeenteraad. Maar dat brengt me bij de kwetsbaarheid van dit akkoord. Want waar stuurt u nu precies op? Waar is het lef en de bestuurlijke moed om keuzes te maken en koers te bepalen? Welke visie ligt ten grondslag aan dit akkoord? Waar heft u over vier jaar het glas op? Of over 14 jaar of zelfs 24 jaar? Het akkoord gaat op een aantal thema's niet of weinig in. Ik zal er later nog op terugkomen, maar vooral veiligheid is daar één van. Met dit coalitieakkoord biedt u de gemeenteraad veel ruimte. En Volt ziet dan ook volop kansen. Ik citeer heel kort uit een mooi opiniestuk uit het NRC deze week: "Voor een collectief dat niet alleen vurig is, maar ook warm en open. Ruimte voor twijfel, voor leren, voor koerswijziging en voor een gezonde discussie." Volt ziet graag dat die gezonde discussie in de openbaarheid van onze raadsvergadering wordt gevoerd, maar ook regelmatig in de wijken met burgers en ondernemers. En in die relatie met burgers zit een belangrijke uitdaging. U noemt een aantal stevige opgaven, maar adresseert naar ons idee een hele belangrijke niet. En dat is het toenemend wantrouwen in onze samenleving, zowel richting de overheid als richting burgers. Dit komt nergens in het akkoord aan de orde, maar zou wat ons betreft topprioriteit moeten zijn. De kern van goed bestuur in een gezonde democratie is betrouwbaarheid. Betrouwbaarheid staat wel in de titel van het akkoord, maar wordt geduid als herkenbaar ankerpunt voor inwoners, ondernemers en maatschappelijke organisaties. Hoe gaat u dit meten? Waar staan we nu en waar wilt u naartoe? Op welke andere manieren gaat u werken aan de betrouwbaarheid van de lokale overheid, zodat het vertrouwen van burgers in de politiek wordt hersteld. Een ander belangrijk, en dan rond ik bijna af, domein dat nu niet in het akkoord staat maar wel veel aandacht verdient, is online. Gemeenten om ons heen zijn niet immuun gebleken voor de hybride oorlogsvoering waar ons land in verzeild is geraakt. Informatiebeveiliging, digitale weerbaarheid en AI-strategie vragen bijzondere aandacht. U noemt in het akkoord dat we moeten

investeren in veerkrachtige gemeenschappen. Wij zouden daarom aanbevelen om werk te maken van een stevige digitaliseringsstrategie. Ik rond af. U kunt op ons, op Volt, rekenen voor constructieve feedback op uw plannen en op krachten. Samenwerking. Krachtige samenwerking op verschillende dossiers. Wat Volt betreft is er ruimte voor vurige discussie en ruimte voor gezamenlijke reflectie op zaken die nog niet goed geregeld zijn. We wensen u als college heel veel succes, wijsheid en plezier. Reken op Volt voor kritische vragen vanuit verbinding. We gaan er samen een mooie raadsperiode van maken. Dank u wel.

VOORZITTER: Dank u wel, mevrouw Linnartz. U sprak namens de fractie van Volt. Ik ga een kort moment schorsen, zodat de fractievoorzitters van de coalitiepartijen zich even kunnen beraden op het aantal vragen die er al schriftelijk waren en misschien nog open gebleven zijn. Ik schors voor ongeveer een minuut of vijf. U hoort het als het weer zover is. Ik krijg een signaal dat er nog een minuut nodig is. Maar die minuut is 30 seconden geleden ingegaan. Dames en heren van de raad, zou ik uw aandacht mogen vragen. Namens de coalitie geeft de heer Boks een stuk van de beantwoording. Meneer Boks, u heeft het woord.

- **Beantwoording van vragen**

DE HEER BOKS (SOEST2002): Leden van de raad, dank voor de mooie woorden die jullie gesproken hebben. Dank voor het vertrouwen wat bij velen aanwezig is. Dank ook voor het herkennen van wat we in het akkoord hebben bedoeld, namelijk dat het aan de raad is straks om die invulling te geven. We nodigen de raad uit, en dat kan ik niet vaak genoeg zeggen, om niet alleen akkoord te gaan met de voorstellen die er straks gaan komen, maar om ook zelf met voorstellen te komen. Laten we als raad onze rol oppakken die we horen te hebben. En dat is 29 mensen straks en niet verdeeld in coalitie en oppositie, wat mij betreft. Ik wil mij beperken tot wat algemene beantwoordingen. Gistermiddag na 12.00u zijn we begonnen met het beantwoorden van zo'n 120 vragen en die hebben wij vanmiddag teruggestuurd naar jullie. Ik wil vragen of er op de antwoorden die gegeven werden op de vragen die gesteld zijn door de Partij voor de Dieren, en de procedure is misschien nog niet helemaal bekend, nog een extra toelichting nodig is. Dat hoor ik straks graag. De financiën werden genoemd. Hoe gaan jullie de extra ambities waarmaken? Er wordt een Kadernota opgesteld door het college. Daar is input voor gegeven en daar gaan we als raad met elkaar besluiten over nemen. Als iets tot extra uitgaven leidt, zullen we daar oplossingen voor hebben. Maar als het tot een tekort zal leiden, zullen we op dat moment voor een keuze staan. Wat kan er wel en wat niet? Die keuze wordt niet door het college maakt, maar voorgesteld. Wij, als raad, maken die keuze. Een aantal partijen heeft iets gevraagd over het hoogspanningsstation. Ik wil daarbij verwijzen naar de antwoorden die gegeven zijn op de vragen die POS heeft gesteld. Die hebben jullie allemaal gekregen en ik denk dat dat voldoende duidelijk maakt hoe dat in elkaar zit. Daar hoefden we niets over in het coalitieakkoord te zetten. Dan waren er vraagtekens over bouwen en het uitbreiden van het woningbestand in Soest. Onder het coalitieakkoord ligt het plan om tot 2030 2000 woningen of gebouwd te hebben of in harde plannen te hebben klaarliggen. Er liggen op dit moment voldoende plannen in de wachtkamer. Er is voldoende plancapaciteit om dat aantal tot 2030 waar te maken. Daar zit ook Stadhouderslaan 1 en 2. Eind dit jaar zal de provincie ons vertellen of dat wel of niet mag. Op dat moment gaan we daarmee aan de slag. Daar zit ook de middellange en de lange termijn in. We hebben gezegd dat er nog eens 2000 woningen in een plan moeten gezet worden voor de periode vanaf 2035 tot 2045. Voor die uitbreiding willen we bij inwoners ophalen wat die plannen mogelijks zouden kunnen worden. Aan het einde van deze perioden zullen er plannen klaarliggen voor 4000 woningen. Aan het einde van deze periode zullen we bijna 2000 woningen toevoegen. Er werd ook wat gevraagd over het opofferen van groen in de dorpen. Nee, in onze plannen staat niet dat er groen opgeofferd wordt in Soest. We laten het groen dat er al is bestaan. We mikken vooral op vervanging. We offeren geen groep op. Dan denk ik daarmee antwoord heb gegeven op de algemene vragen. Ik hoop dat de raadspartijen dit goed vinden klinken en alsnog dit coalitieakkoord willen ondertekenen. Ze zijn van harte welkom. Ik zag de Partij voor de Dieren, voorzitter, als dat mag.

VOORZITTER: Je mag de microfoon uitdoen. Dan ga ik inventariseren of er mensen zijn die op jouw uitnodiging in willen gaan, dan wel andere opmerkingen hebben. U mag zich melden aan de microfoon. Ik maak een inventarisatie van diegenen die daar iets over willen zeggen. Ik heb mevrouw Van Rooden al in mijn ooghoek waargenomen en als eerste genoteerd. Zijn er nog anderen die iets willen toevoegen of vragen of opmerkingen hebben naar aanleiding van de uitnodiging vanuit de coalitie? Nee, graag het spreekgestoelte. Enkel bij de hoofdelijke stemming doen wij de microfoons die bij u staan. Mevrouw Van Rooden.

MEVROUW VAN ROODEN (PVDD): Ik hoor hier vrij duidelijk dat er geen groen wordt opgeofferd. Dus ook geen Tempelbos en polders?

DE HEER BOKS (SOEST2002): Het Tempelbos is een apart plan. Binnenstedelijk in Soest wordt geen groen opgeofferd. Bij het Tempelbos is het streven om zo weinig mogelijk groen op te offeren. Sterker nog, misschien dat we daar ook wel groen aan gaan toevoegen als compensatie voor datgene wat weg moet. Maar dat is niet aan ons. Dat zal straks de uitwerking voor het college zijn.

VOORZITTER: Dan gaat u vast nog uitbundig met elkaar over spreken, schat ik in. Zijn er nog anderen die op de uitnodiging willen ingaan, of een opmerking naar aanleiding van de beantwoording van de vraag willen maken? Als dat niet het geval is, mag u weer gaan zitten, meneer Boks. Dan gaan wij over naar het volgende element van deze vergadering en dat is luisteren naar het advies.

Ik begrijp dat er iets niet in mijn regie stond, maar wat we wel gaan doen. Ik zie dat toch nog iemand anders het woord wenst. U komt zo aan het woord. Er komt nog een stuk tussen, namelijk dat de coalitiepartijen hier het akkoord ondertekenen. Dat stond niet in mijn voorbereiding. Ik vraag dan nu om de tafel naar binnen te schuiven, zodat de coalitiepartijen het coalitieakkoord kunnen ondertekenen. Goed, we gaan dit toch niet ondertekenen. Neemt u mij niet kwalijk. Ik ben altijd eigenwijs. Dat weet u van mij. Wij gaan naar agendapunt 7. Als de wethouders benoemd zijn, gaan we naar agendapunt 8 het coalitieakkoord laten ondertekenen. Want die wordt ondertekend door de coalitiepartijen, maar ook door de wethouders die hem tot uitvoering moeten brengen. Als je nog geen wethouder bent, kan je hem ook niet ondertekenen. Ik geef het woord aan de heer Feijen, die namens de ad hoc commissie benoembaarheid wethouders u gaat adviseren.

5. Advies ad hoc commissie benoembaarheid wethouders

DE HEER FEIJEN (VOORZITTER COMMISSIE BENOEMBAARHEID WETHOUDERS): Dat was nuttige tijd besteed. Voorzitter, aan mij is de eer toebedeeld om namens de commissie benoembaarheid wethouders hier verslag te doen van de bevindingen van deze commissie. We hebben een volle agenda vanavond en we zitten al aardig door de tijd heen. Dus ik ga niet de volledige rapportage hier voorlezen. Deze rapportage is immers ook al toegevoegd aan de vergaderstukken en kan iedereen nalezen. Ik probeer het dan ook kort te houden, ook al heb ik geen limiet in mijn spreektijd gekregen. Allereerst wil ik de andere commissieleden noemen en bedanken. De heer Schotman, de heer Noorlander en uiteraard de griffier, mevrouw Van Esterik. Op grond van de Gemeentewet en de lokale verordening van de gemeente heeft de commissie de taak om op basis van de geldende regels te toetsen of er belemmeringen zijn voor de kandidaten wethouders om tot wethouder te worden benoemd. Het gaat dan om de volgende kandidaten: de heer Voskuilen, de heer Suna, mevrouw Welschen en mevrouw Weith-Plomp. Om het onderzoek goed te kunnen doen, heeft de commissie diverse stukken relevante informatie ter inzage gekregen. Ook deze ga ik niet allemaal noemen. Ik verwijs naar het verslag. Wat ik wel wil benoemen is dat er een zorgvuldig vooronderzoek heeft plaatsgevonden. Onder andere is er een integriteitsscreening geweest door een extern bureau. En dat was kritisch, maar goed leesbaar en duidelijk. Wij hebben alle documenten en informatie uitermate zorgvuldig en kritisch bestudeerd in het licht van de eerder genoemde wet- en regelgeving. Daaruit is voorgekomen dat de heer Voskuilen op dit

moment nog niet voldoet aan de vereisten van het ingezeteneschap. De gemeenteraad kan hiervoor eventueel op basis van artikel 36a lid 3 van de Gemeentewet, voor de duur van een jaar ontheffing voor verlenen. Verder geldt dat er geen andere belemmeringen zijn aangetroffen om de kandidaten te benoemen tot wethouder. Kort en goed, als de raad besluit om de heer Voskuilen ex artikel 36a lid 3 van de Gemeentewet ontheffing te verlenen, dan staat er wat de commissie betreft verder niets aan de benoeming van de kandidaat wethouders in de weg. Daar wil ik het bij laten.

6. Benoeming wethouders

VOORZITTER: Ik vind het voortreffelijk. Dank u wel. Ik bedank de commissie. U heeft zelf de namen genoemd voor het werk wat ze daarvoor verricht hebben. Bij benoeming van een wethouder wordt er altijd heel indringend gekeken en doorgesproken, dus dat is fantastisch. Als dat zo is, kunnen wij overgaan naar de fractievoorzitters die hun kandidaat wethouders kunnen voordragen. Daarna gaan we een stemming doen, want er is een schriftelijke stemming. Het gaat over personen. Dat betekent dat er stembriefjes worden rondgedeeld waarop u dat kunt aangeven. Dan wil ik benoemen tot de commissie van Stemopneming mevrouw Linnartz, de heer Jagtenberg en de heer Verheul om te kijken of de stemmingsuitslag goed is. Als het goed is, ga ik nu naar de vier fractievoorzitters. Ik kijk naar de heer Boks. Wie draagt u voor? Dat mag vanaf uw plek.

DE HEER BOKS (SOEST2002): Soest2002 draagt voor als wethouder, Ron Voskuilen.

VOORZITTER: Ik kijk naar Progressief Soest.

MEVROUW SUIJKERBUIJK (PRO): Ik heb ietsjes meer tekst dan dat. Niet heel veel, het is al laat. Ik heb het genoeg om hier vanavond Osman Suna namens Progressief Soest voor te dragen als wethouder. Ik ben blij dat ik hem hier niet meer hoeft te verkopen, want velen van jullie hebben hem de afgelopen vier jaar al als wethouder mogen meemaken. In deze rol heeft hij zichzelf ruimschoots bewezen. Maar voor wie hem nog niet zo goed kent, ga ik kort iets over hem zeggen. Osman heeft zich de afgelopen jaren in verschillende hoedanigheden ingezet voor zowel onze gemeente en later ook voor de provincie Utrecht als Statenlid. Zoals Ad Witlox vier jaar geleden al zei bij de eerste benoeming: "Hij is een echte mensenmens en straalt het ook in zijn gesprekken met onze inwoners uit. Hij is oprecht geïnteresseerd en wordt hiervoor gewaardeerd door onze inwoners." Ik ben de afgelopen weken meerdere keren aangesproken door mensen met de vraag of we Suna behouden als wethouder. Hij is iemand die oprecht houdt van het politieke corvee en de vele vergaderingen die daarbij horen, oprecht leuk vindt. Dat klopt, krijg ik te horen. Desondanks is hij altijd beschikbaar voor vragen, zowel vanuit zijn eigen partij als van andere raadsleden. Voor iedereen die hem nog niet heeft leren kennen, maak daar vooral gebruik van. Zijn deur staat open. Er is mij verteld dat bij zijn eerste beëdiging hij de volledige eed uit zijn hoofd kende. En niet alleen het laatste zinnetje. De belofte. Hij kende deze volledig uit zijn hoofd. Ik ben benieuwd of hij deze, als u straks hopelijk instemt met zijn benoeming, nog steeds paraat heeft. Dank u wel.

VOORZITTER: U mag hem na afloop overhoren. Dan ga ik naar D66.

DE HEER TER BEEK (D66): Sorry, ook ik had een iets grotere tekst. Ik probeer het snel te doen. Voorzitter, het is ongeveer vijf jaar geleden dat ik Lenneke voor de eerste keer ontmoette als lid van D66. Dat is gek, want we zijn toch al een poosje lid van de partij. We kwamen samen terecht in een team dat werkte aan het verkiezingsprogramma voor 2022-2026. Na een paar bijeenkomsten had ik al heel snel doordat ik de toenmalige fractievoorzitter Tineke moest opbellen om te zeggen dat Lenneke op onze lijst moest staan. Dat was een beetje een domme keuze, want Lenneke kwam uiteindelijk op plek twee terecht en we hadden twee zetels. Ik stond op nummer drie, dus ik had mezelf in de voet geschoten. De fractie kent Lenneke als iemand die ongelooflijk

hard werkt. Een echte dossiervreter, iemand die snel denkt, verbanden legt en onderwerpen altijd in een breder perspectief weet te plaatsen. Het is een beetje gek als ze naast je zit. Ze heeft een scherp politiek gevoel en misschien nog wel belangrijker, een duidelijke visie op hoe dualisme hoort te werken en wat de rol van een wethouder zou moeten zijn. Daarnaast brengt zij haar ervaring mee als directeur van een basisschool. Ook daar heb ik zo via via wel goede verhalen over gehoord. Voor ons als D66 staat dan ook vast dat Lenneke de kwaliteiten heeft om de functie van wethouder uitstekend te vervullen. Misschien nog wel meer in dit team van verschillende stijlen en achtergronden. En misschien is het wel extra mooi dat we zo'n ongelooflijke klasbak van een wethouder een keertje uit onze eigen woonplaats kunnen krijgen. Met trots dragen wij als D66 Lenneke voor als wethouder van onze gemeente.

VOORZITTER: Ik begrijp dat u mevrouw Welschen bedoelt.

DE HEER TER BEEK (D66): Dat is misschien het belangrijkste. Wij willen graag Lenneke Welschen als wethouder voordragen.

VOORZITTER: Het is maar een technisch detail. Ik ga naar de fractievoorzitter van GGS, meneer Paauw.

DE HEER PAAUW (GGS): Voorzitter, dank u wel. De fractie van Gemeentebelangen Soest draagt Annemarie Weith-Plomp voor als kandidaat wethouder. Zij is op 11 december jongstleden door uw raad unaniem verkozen als opvolgster van Aukje Treep, die als waarnemend burgemeester naar Montfoort is vertrokken. Tijdens die periode van december tot heden heeft mevrouw Weith-Plomp duidelijk aangetoond dat zij van meerwaarde is als bestuurder en een stabiele rol binnen de coalitie heeft gevormd. Ze heeft het college ook meer body gegeven. Zij is duidelijk een teamspeler. Ze weet hoe je collegiaal moet besturen. Haar ervaring op korte termijn biedt een meerwaarde. Mevrouw Weith is ruim zeven jaar raadslid geweest. In die rol heeft ze zich ingezet voor het sociaal domein, sport, onderwijs, kunst en cultuur. Zij beschikt over sterke betrokkenheid bij de maatschappelijke vraagstukken binnen Soest en de regio. Wij hopen dat haar voordracht zal ondersteund worden door u als hele raad. Zij heeft een lange carrière gehad in de mediasector. Daardoor heeft zij expertise in communicatie en organisatie. Zij is woonachtig in Soest. Ze heeft het besturen in haar bloed. Ze heeft de afgelopen periode aangetoond dat zij benaderbaar is voor raadsleden en inwoners van Soest. Voorzitter, de fractie zou het op prijs stellen als de raad deze voordracht steunt. Dank u wel.

VOORZITTER: Nu wil kennelijk ook de fractievoorzitter van Soest2002 nog een aanvulling doen.

DE HEER BOKS (SOEST2002): Dat klonk wel een beetje kaal, Ron. Wij dragen Ron Voskuilen voor. Ik ken Ron sinds december vorig jaar. We hebben elkaar in dit half jaar goed leren kennen. Vooral tijdens de onderhandelingen heb ik gemerkt dat de inschatting die we van tevoren hadden gemaakt, volledig juist is. Hij is een scherp onderhandelaar, maar is zeer empathisch en weet altijd de bruggen te vinden op het moment dat de meningen uit elkaar uiteenlopen. Dat is volgens mij een perfecte eigenschap om in het college te kunnen functioneren. Vanaf het eerste moment dat we met acht mensen aan de onderhandelingstafel hebben gezeten en daarna de wisseling, is voor mij duidelijk geworden dat we met de keuze van Ron een kanjer in huis halen. Soest2002 heeft heel veel vertrouwen in hem. Vanaf het eerste moment, want daar werd net op gehint, heeft Ron aangegeven dat zijn functie als ouderman van het gilde wilde behouden. In december hebben we intern besproken of dit mogelijk was. Dat is allemaal goed onderzocht en dat is mogelijk. Wij vertrouwen erop dat hij een prima wethouder zal zijn en ons op het gebied van wonen veel verder zal brengen. Dank u wel.

VOORZITTER: Dank u wel. Ik kom bijna tot een reactie, want ik ken uw voorgedragen wethouderskandidaat al twaalf jaar. Dat vind ik wel grappig. Maar goed, dat geheel terzijde. Dat brengt mij dat het volgende. De wethouderskandidaten zijn voorgedragen. Zo worden de stembriefjes uitgedeeld. Daar staan de namen op, want wij hebben zestien nieuwe raadsleden. U

mag de namen invullen en daarna gaan we de stemmen tellen. Terwijl u aan het stemmen bent, pauzeren we even. Ik vraag de griffier om de stembiljetten uit te delen, zodat u deze kunt invullen. Het is een schriftelijke stemming omdat het over personen gaat. Het formulier wijst verder zichzelf.

Dames en heren van den raad, zou ik u weer mogen verleiden om te gaan zitten. Als dat het geval is, kijk ik naar de heer Verheul die ons gaat meenemen in de stemmingsuitslag. Wilt u dat vanaf het spreekgestoelte doen? Dat vind ik wel zo chique. Vindt u niet? Het gaat wel ergens over.

DE HEER VERHEUL (VOORZITTER COMMISSIE STEMOPNEMING): Dank u wel, voorzitter. We hebben uitgebreid geteld. Ik wil ook de hele commissie bedanken voor de zorgvuldige telling. Ik ga de stemmen opnoemen per kandidaat en ik begin bovenaan. De heer Voskuilen: 24 stemmen. De heer Suna, 27 stemmen. Mevrouw Welschen 28 stemmen en mevrouw Weith-Plomp ook 28 stemmen.

7. Installatie wethouders

VOORZITTER: Dank u wel voor het doorgeven van de uitslag. Dat betekent dat u daarmee, ik kijk naar mijn griffier, automatisch heeft ingestemd met het raadsvoorstel. Dan kan ik hierbij vaststellen dat de raad, met de stemmen die genoemd zijn, de wethouders benoemd heeft. Dat brengt mij tot twee mogelijkheden en die leg ik even aan de vergadering voor. Laten we de benoemde wethouders het coalitieakkoord nu al ondertekenen. Of doen we dat nadat ze beëdigd zijn? Eerst beëdigen. Ik keek ook naar, want ik wist dat dat eraan kwam. Maar ik wilde zien of de hele vergadering het ermee eens is. Dan gaan we dat doen. Dan vraag ik aan de wethouderskandidaten om hiervoor te komen. Dan ga ik een hele serie formulier en vragen en ook vragen om mijn andere microfoon aan te zetten. Hierop een rijtje vind ik wel mooi. Dames en heren, wij hebben twee kandidaten die de eed afleggen. Dat is de heer Voskuilen en mevrouw Welschen. Ik hijs even mijn ambtsketen op, want ik ben veel te beweeglijk voor dat ding. U staat mooi naast elkaar. Ik lees het voor. Ik weet dat Osman het uit zijn hoofd geleerd heeft, maar dat hoefde niet. We overhoren je straks. Ik ga hem voorlezen en dan mag u aan het einde de vingers omhoog doen en zeggen: "Zo waarlijk helpe mij God almachtig." Ik begin met het voorlezen van de eed: "Ik zweer dat ik, om tot wethouder benoemd te worden, rechtstreeks noch middellijk, onder welke naam of welk voorwendsel ook, enige gift of gunst heb gegeven of beloofd. Ik zweer dat ik, om iets in dit ambt te doen of te laten, rechtstreeks noch middellijk enig geschenk of enige belofte heb aangenomen of zal aannemen. Ik zweer dat ik getrouw zal zijn aan de Grondwet, dat ik de wetten zal nakomen en dat ik mijn plichten als wethouder naar eer en geweten zal vervullen." Wat zegt u dan, mevrouw Welschen?

MEVROUW WELSCHEN: Zo waarlijk helpe mij God almachtig. Zo waarlijk helpe mij God almachtig.

VOORZITTER: Ik reken hem goed.

DE HEER VOSKUILEN: Zo waarlijk helpe mij God almachtig.

VOORZITTER: Dat is makkelijk. Hij was voorgezegd. Dan kijk ik naar mijn linkerkant, voor anderen de rechterkant. Bent u er klaar voor? "Ik verklaar dat ik om tot wethouder benoemd te worden, rechtstreeks noch middellijk, onder welke naam of welk voorwendsel ook, enige gift of gunst heb gegeven of beloofd. Ik verklaar en beloof dat ik, om iets in het ambt te doen of te laten, rechtstreeks noch middellijk enig geschenk of enige belofte heb aangenomen of zal aannemen. Ik

beloof dat ik getrouw zal zijn aan de Grondwet, dat ik de wetten zal nakomen en dat ik mijn plichten als wethouder naar eer en geweten zal vervullen." Mevrouw Weith-Plomp.

MEVROUW WEITH: Dat verklaar en beloof ik.

VOORZITTER: Meneer Suna.

DE HEER SUNA: Dat verklaar en beloof ik.

VOORZITTER: Dan mag er nu geapplaudisseerd worden. Ik ga van links naar rechts. Gefeliciteerd. Dames en heren, u kunt weer gaan zitten. Dan ga ik de fractievoorzitters vragen om samen met de wethouders het bestuursakkoord te ondertekenen. Dan zou ik de wethouders willen vragen om hier achter de bestuurstafel te gaan zitten en de fractievoorzitters weer naar hun eigen plekje te gaan. Dames en heren, zoals u kunt zien, zijn er nu lege plekken in de raadzaal. Die kunnen worden opgevuld. De Kieswet heeft de heren Van Mierlo, Sielcken en De Wolf aangewezen. Maar ook dat kan niet zomaar. Daarvoor hebben wij een commissie die de geloofsbrieven heeft onderzocht. Deze bestaat uit mevrouw Van Dam en de heren Dieters en Van Dorp. De voorzitter is mevrouw Walraven-Van Dam. Zou u de raad willen meenemen in uw bevindingen?

8. Onderzoek geloofsbrieven en besluit over toelating raadsleden

MEVROUW WALRAVEN-VAN DAM (VOORZITTER COMMISSIE ONDERZOEK GELOOFSBRIEVEN): Dank u wel, voorzitter. Aan de gemeenteraad van Soest, de commissie uit de gemeenteraad van Soest, in wier handen werden gesteld de geloofsbrieven en verdere bij de Kieswet gevorderde stukken, ingezonden door de heer Wouter van Mierlo, de heer Rolf Jan Sielcken en de heer Tim de Wolf op 28 mei 2026 benoemd tot leden van de gemeenteraad van Soest. Rapporteerde de gemeenteraad van Soest dat zij bovengenoemde bescheiden heeft onderzocht en in orde bevonden. Gebleken is dat de benoemden aan alle in de Gemeentewet gestelde eisen voldoet. De commissie adviseert tot hun toelating als leden van de gemeente van Soest en dit vindt plaats in Soest op 28 mei 2026. De commissie bestond Menno Dieters, Gerrit van Dorp, Marcella van Esterik en mijzelf. Dank u wel.

VOORZITTER: Dank u wel. Aangezien de Kieswet hartstikke duidelijk is, mag u ook geen nee meer zeggen. Want als de commissie het in orde heeft bevonden, zou ik willen vragen of de drie heren hier in het midden willen komen staan. Volgens mijn administratie gaan de heer Van Mierlo en de heer De Wolf de eed afleggen. Dat betekent dat ik daarmee ga beginnen. De tekst zal u niet vreemd overkomen. U kunt niet meelesen, de rest wel. Maar u weet hoe het aan het eind afloopt,

want het is net voorgedaan. "Ik zweer dat ik, om tot raadslid benoemd te worden, rechtstreeks noch middellijk, onder welk naam of welk voorwendsel ook, enige gift of gunst heb gegeven of beloofd. Ik zweer dat ik, om iets in dit ambt te doen of te laten, rechtstreeks noch middellijk, enig geschenk of enige belofte heb aangenomen of zal aannemen. Ik zweer dat ik getrouw zal zijn aan de Grondwet, dat ik de wetten zal nakomen en dat ik mijn plichten als raadslid naar eer en geweten zal vervullen." En dan mag u zeggen, meneer de Wolf?

DE HEER DE WOLF (GGS): Zo waarlijk helpe mij God almachtig.

VOORZITTER: Dan mag u zeggen:

DE HEER VAN MIERLO (PRO): Zo waarlijk helpe mij God almachtig.

VOORZITTER: Dank u wel, meneer Van Mierlo. Meneer Sielcken, nu ga ik over tot de belofte. "Ik verklaar dat ik, om tot raadslid benoemd te worden, rechtstreeks noch middellijk, onder welke naam of welk voorwendsel ook, enige gift of gunst heb gegeven of beloofd. Ik verklaar en beloof dat ik, om iets in het ambt te doen of te laten, rechtstreeks noch middellijk enig geschenk of enige belofte heb aangenomen of zal aannemen. Ik beloof dat ik getrouw zal zijn aan de Grondwet, dat ik de wetten zal nakomen en dat ik mijn plichten als raadslid naar eer en geweten zal vervullen." En dan mag u zeggen:

DE HEER SIELCKEN (D66): Dat verklaar en beloof ik.

9. Installatie fractieassistenten

VOORZITTER: Dan bent u voor de zoveelste keer weer geïnstalleerd. Gefeliciteerd. U kunt allemaal op uw plek gaan zitten. Meneer De Wolf pakt al zijn bordje. U kent het, meneer Sielcken. U weet toch hoe het moet. Het is niet de eerste keer. Dames en heren, als u dacht dat we er dan waren, dan bent u verkeerd. Want de installatie van de raadsleden leidt er automatisch toe dat ook de fracties verder versterkt moeten worden. Dat kan door de fractieassistenten. Daarvoor heb ik een viertal mensen aangemeld gekregen: de heer Alex Hogeweg, de heer Alain Derkse, mevrouw Suzanne Hakkesteeft en mevrouw Carolijn Peeters-Van der Horst. Mag ik u vragen om naar het midden te komen? Meneer Hogeweg, u legt de eed af. U kent het protocol inmiddels, denk ik. "Ik zweer dat ik, om tot fractie assistent benoemd te worden, rechtstreeks noch middellijk, onder welke naam of welk voorwendsel ook, enige gift of gunst heb gegeven of beloofd. Ik zweer dat ik, om iets in het ambt te doen of te laten, rechtstreeks noch middellijk enig geschenk of enige belofte heb aangenomen of zal aannemen. Ik zweer dat ik getrouw zal zijn aan de Grondwet, dat

ik de wetten zal nakomen en dat ik mijn plichten als fractie assistent naar eer en geweten zal vervullen." En u heeft dat zien doen, en dan mag u zeggen.

DE HEER HOGEWEG (D66): Zo waarlijk helpe mij God almachtig.

VOORZITTER: Ik reken hem helemaal goed. Dan ga ik over naar de verklaring en belofte van Alain Derkse, Suzanne Hakkesteeft en Carolijn Peeters-Van der Horst. "Ik verklaar dat ik, om tot fractie assistent benoemd te worden, rechtstreeks noch middellijk, onder welke naam of welk voorwendsel ook, enige gift of gunst heb gegeven of beloofd. Ik verklaar en beloof dat ik, om iets in dit ambt te doen of te laten, rechtstreeks noch middellijk enig geschenk of enige belofte heb aangenomen of zal aannemen. Ik beloof dat ik getrouw zal zijn aan de Grondwet, dat ik de wetten zal nakomen en dat ik mijn plichten als fractie assistent naar eer en geweten zal vervullen." Ik begin nu voor de grap helemaal rechts.

MEVROUW HAKKESTEEFT (PRO): Dat verklaar en beloof ik.

MEVROUW PEETERS (D66): Dat verklaar en beloof ik.

DE HEER DERKSE (PRO): Dat verklaar en beloof ik.

10. Sluiting

VOORZITTER: Dan zijn we helemaal rond. Gefeliciteerd! Wat u niet weet, is dat ik normaal gesproken rond de klok van elf altijd aan u moet vragen, volgens het reglement van orde, of u vindt dat deze vergadering afgemaakt moet worden of dat we de volgende dag verder gaan. Maar aangezien het nu 23.06u is, dacht ik dat ik dat niet aan u hoefde vragen voor die tijd. We hebben deze vergadering tot een mooi einde gebracht. Ik wil u danken voor uw aanwezigheid. Ik wil de wethouders nog even vragen om te blijven stilzitten, want er gaat nog iemand een foto van u maken achter uw tafel. Dan kan de rest alvast aan de borrel. Feliciteer elkaar en gaat u vooral constructief verder in de komende raadsperiode. Ik dank u voor uw aanwezigheid en sluit deze vergadering.